

సాహిత్య మార్గము

భీరుతీశ్వరీ

(90వ వర్షంతి ప్రత్యేక వ్యాస సంకలనం)

సంకలనం & సంపాదకత్వం

గార్వ

నవభారత యువదికూడాచి

భగత్తీసింగ్

(90వ వర్షంతి ప్రత్యేక వ్యాస సంకలనం)

సంకలనం & సంపాదకత్వం

గారవ

ప్రముఖ

2021 మార్చి 23

(భగత్తీసింగ్, రాజీగురు, సుభద్రేవ్ 90వ వర్షంతి సందర్భంగా)

తైవ సెట్టింగ్

వి.యన్. గ్రాఫిక్స్)

① కాపీలెష్ట్

సర్వపూర్కులు సమాజానివి

విజ్ఞప్తి

ఇందులోని వ్యాసకర్తల అభిప్రాయాలు అన్నింటితోనూ

సంపాదకుడు తప్పనిసరిగా ఏకీభవించనవసరం లేదు.

ప్రతిపాదిత విరాళం

ఐచ్చికం

ప్రతులకు

9032094492

వివరాలకు

gouravmeka@gmail.com

భూమిక

“అతనాక కొత్త లోకాన్ని కలకన్నాడు. ఆ కల నిజమవ్వాలని కోరుకున్నాడు. అతనాక అనమానతలు లేని అందమైన ఉదయం కోసం అదుగుగునా అంధకారంతో యుద్ధం చేసాడు. అల్పమైన ఆనందాల కోసం, స్వల్పమైన సరదాల కోసం సార్వత్రికత్వాన్ని విన్మరిస్తున్న జనానికి, యథార్థాన్ని ప్రయానగా ప్రతిపాదించాడు. పోరాటాన్నే పరిపూర్ణ జీవన మార్గంగా చేసుకొని సంకల్పం సదలిపోతున్న సమాజానికి ఆ శాశ్వత సత్యాన్నే ప్రేరణగా అందించాడు. అలా అందిస్తూనే అస్తమించాడు. అతడాశించిన వ్యవస్థ స్వరూపంతో మన సమాజాన్ని అంచనా వేసుకొన్నప్పుడల్లా అనిపిస్తూ ఉంటుంది, మనం అతని త్యాగానికి ద్రోహం చేసామేమానని!”

సరిగ్గా పదేళ్ళక్రితం 2010లో ‘పరిచయ పత్రం’ పేరిట ప్రచురించిన కరపత్రంలో భగత్సింగ్ గురించి రాసిన ముగింపు మాటలివి. నాటి నుండి భగత్సింగ్ ఆలోచనలు, ఆదర్శాలు, ఆచరణ వెంటాడుతూనే ఉంటాయి. “కరపత్రాల కథా కమామీషు” గ్రంథంలో మొట్టమొదటిది ఈ కరపత్రమే. మొదట నేను పెట్టిన వాట్పువ్ గ్రూప్ పేరు కూడా ‘ఇంక్లైబ్’ (INQUILAB). ఐతే, తొంట్లే ఏళ్ళ క్రితం గతించిన ఆ యువకుల్ని ఈరోజు ప్రత్యేకంగా ఇలా స్కూరించుకోవల్సిన అవసరం ఏముంది? నిజానికి ఇది వాళ్ళని స్కూరించుకోవడం కాదు, వర్తమాన వ్యవస్థ డొల్లతనాన్ని విమర్శించుకోవడం. దైనందిన జీవితంలో అలవాటయిన నిర్లిపుతని పరామర్శించుకోవడం.

‘భగత్సింగ్’ గతించిపోయిన వ్యక్తి కాదు. గతిశీలతని జీర్ణించుకున్న చుక్కాన్ని. అతడెప్పుడూ వర్తమానమే. భగత్సింగ్ని ఆరాధించినంతలా అతడి భావాలపై, ఆలోచనలపై ఈ దేశం దృష్టి సారించలేదనే భావనే ఈ పనికి ప్రేరణ. ఆ క్రమంలో గతంలో సామాజిక మాధ్యమంలో రాసిన వ్యాసంతో పాటు సామాజిక అవగాహనకల కొద్దిమంది యువమిత్రులతో ఆయన 90వ వర్ధంతిని పురస్కరించుకొని రాయించి తీసుకువస్తున్న వ్యాస సంకలనం ఇది. భగత్సింగ్ ప్రభృతులు సుభోద్వే, రాజ్ గురులే కాక చంద్రశేఖర్ ఆజాద్, గణేష్ శంకర్ విద్యార్థి వంటి అమరుల 90వ వర్ధంతి కూడా ఈ యేడాదే. అతి చిన్న వయసులో అసాధారణ పరిపక్వత పొందిన

యోధుడిగా భగత్సింగ్ గురించి తలపెట్టిన స్వల్ప కార్యం ఇది. మా పరిధిలో ఒక పరిమిత ప్రయత్నం.

ఆ క్రమంలో అప్పటికప్పుడు ఏ ముందున్న ప్రణాళికా లేకుండా హడావుడిగా ఇదిలా చేయడం జరిగింది. కేవల దేశభక్తుడిగా కంటే ఒక పరిపూర్జమయిన భౌతికవాదిగా, ప్రగతిశీలిగా భగత్సింగ్‌ని చూడడమే సబబు. మతం పేరిట వున్నాదం చెలామణి అవుతున్న వేళ మనిషి పక్కం నిలిచే ఉద్యమాల అవసరం మరింత వుంటుంది. అందుకే, వామపక్క మేధావిగా ఎదగడంలో భగత్సింగ్ స్వియ సంఘర్షణ, భావాన్నట్టం, పరిణిత వ్యక్తిత్వాన్ని చిత్రించడమే ప్రధానోద్దేశంగా వ్యాస సేకరణ జరిగింది. యువ వ్యాసకర్తలందరికి పేరుపేరునా కృతజ్ఞతలు.

అలాగే అడగ్గానే స్పుందించి 'The Task Before Us Today' అంటూ ఈనాటి మన కర్తవ్యాన్ని గురించి అద్భుతమైన ముందుమాట ప్రాసి పంపిన భగత్సింగ్ మేనల్లుడు, ప్రాఫేసర్ జగమాహాన్‌సింగ్ గారికి ప్రత్యేక ధన్యవాదాలు. సమయాభావం వలన, తొందర్లో మూలం చెడకూడదనే వ్యదేశ్యంతో దాన్ని యథాతథంగా ఆంగ్లంలోనే ఇస్తున్నాం.

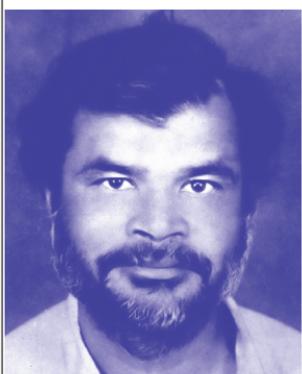
భిన్నాభిప్రాయాల్ని గౌరవించడం ప్రజాతంత్ర స్వార్థికి ప్రధానం. అలా కాక మన అభిప్రాయాలే అందరికి రుద్దుడం భావనియంతృత్వం. ఏ నాగరిక సమాజానికయినా అది తగదు. 'భగత్సింగ్' చిన్ని రచన 'నేనెందుకు నాస్తికుట్టి?' ని పొర్చాంశంగా పెట్టాలనే డిమాండ్ ఎప్పట్టుండో ఉంది. ప్రగతిశీల ట్రేణలు సైతం వారి అధ్యయన తరగతుల్లో దీనిపై చేయాల్సినంత చర్చ చేయరనే విమర్శ ఉంది. నాస్తిక, హేతువాద, భౌతికవాద ప్రవంతులకి సైతం దేశంలోనే అతిచిన్న వయసులో భౌతికవాద తాత్పొకత గురించి విశేషణత్వక రచన చేసిన భగత్సింగ్ సొంతం కాకుండా పోవడం కడు శోచనీయం.

ఏదేమయినా, భగత్సింగ్ 90వ వర్షంతి సందర్భంగా మా ప్రయత్నంగా ప్రచురిస్తోన్న ఈ చిన్న సంకలనం గుప్పెడుమంది యువతపై ఆశావాద ప్రభావం కలిగించినా, అంతకుమించిన సార్దకత మా సంకల్పానికి మరేదీ ఉండబోదు. ఇంక్షిలాబ్ జిందాబాద్.

విషయ సూచిక

భూమిక	03
The task before us today	06
01. తిరుగులేని భౌతికవాది భగత్సింగ్ - డా॥ ఉదయ్ జ్యాల	12
02. సమసమాజ స్వాప్నికుడు భగత్సింగ్ - డా॥ రోహిత్, లేక్ష్మి	16
03. నాస్తికత్వం అతని నైజం: భగత్సింగ్ - కిరణ్	27
04. నవభారతావని యువ నాస్తికుడు భగత్సింగ్	31
05. అతనెందుకు నాస్తికుడు? - కళ్యాణి	34
06. నిజం తెలియాలి నేటి తరానికి! - శివప్రసన్న కుమార్ అవధూత	36
07. అంటరానితనం, రైతు ఉద్యమ సమస్యలు నేపథ్యంలో భగత్సింగ్ - రాహుల్ మాగంటి	39
08. నిత్యస్వాధ్యాత్రి కాప్రేడ్ భగత్సింగ్ - బోయినపల్లి రాము	42
09. అభ్యర్థయ భావాలు కల భగత్సింగ్ - బోట్టు లక్ష్మణరావు	46
10. శాశ్వత యువకుడు భగత్సింగ్ - అయిక కవిత	48

శ్రీఏక్షేప

సంఘర్షణకీ, నిర్మాణానికీ చుక్కాని అయినవాడు
 అదర్శవ్యాప్తి ఆచరణకు అసుసంధించిన
 అరుదైన నాయకుడు,
 అణగాలన ప్రజల ఆశాధీపమైన కాల్చికోద్యమ భీరుడు
 నమ్మిన సిద్ధాంతం కోసం సరిగ్గా 30 ఏళ్ళ క్రితం
 ముఖ్యరుల చేతుల్లో
 హత్యకావించబడ్డ అనాధారణ ఉద్యమకారుడు,
 మనం మరిచిన కాలం వీరుడు

‘శంకరగుపా నియోగి’క...

The task before us today

– Prof. Jagmohan Singh
Chair Person

All India forum for right to education
Shaheed Bhagat Singh Creativity Center
Bibi Amar Kaur Memorial Public Library
Ludhiana, Punjab-141001

It is a matter of great satisfaction that a book on and about Shaheed Bhagat Singh and his Comrades is being published in Telugu for the benefit of young people celebrating his 90th anniversary. Thank you for giving me an opportunity to write the foreword for this book.

It's a very challenging time now. People are faced with many difficulties because of the policies followed by the ruling classes. Particularly after the 2014 elections when the BJP formed the government at the centre, the policies being implemented are to weaken the economic condition of masses. A case in point is 'Demonetization' whose aim was to rob the household of its savings. Common people are forced to take loan and depend on it for daily necessities. Similarly, instead of handling the Corona pandemic spreading through airports, the government forced the working class into lock-down because of which they lost the jobs on one hand and exhausted their small savings on the other. All of us saw the migrant labourers walking hundreds of miles back to their villages after loosing their meager savings. Similarly the employed middle class was allowed to withdraw its employee provident fund to meet his debt payments. It was reported that 30000 crore was withdrawn from this fund since the lock-down happened.

The labour laws have been replaced by labour codes to take away all the rights of negotiation in the courts, security of wages, social security measures and proper working conditions including working hours. It has brought in the three Farm laws to export the essential food items and also make ground for corporate takeover of agriculture as has happened in America and other western countries. We also need to keep in mind

that all these reforms were forced through the reforms through ordinances or when the public was kept in a curfew. It was during the lock-down period that environmental laws were amended to do away with Environment Assessment Report making it easy for the Multi National Corporations to exploit land and other forest areas abundant with rich minerals. This puts the fragile environment which is already dealing with global warming and climate change at serious risk. The declaration of the new education policy (NEP) without discussion in any constitutional body is another attempt to deny the free and universal public education to younger generation. I would call this the BJP's shock doctrine. All the processes described above are a way of transferring of public wealth and common resources to the corporates at the expense of the common people. They weaken the economic position of the masses on one hand and on the other, allow the rich to get even richer.

Moreover, the 70 percent rural population is being utterly neglected. They along with the urban poor are being denied food security too, with the passage of the farm laws. The removal of restrictions over essential food items and allowing unlimited storage will definitely create more problems of nutrition. Now, the parboiled rice is being exported through Kakinada port. As this one port seemed insufficient, the Kakinada deep sea port has also been opened for rice export. What this would lead to is a shooting of domestic prices of rice which is an essential food item for majority of Indians. The food producer and the food consumer together have now come to appreciate the importance of standing in solidarity with each other against the three farm laws and have forged a formidable movement against the present government. The farmers movement which has been going on for more than three months across the country is here to stay until the laws have been repealed.

In the light of these ground realities, we can learn many things from Bhagat Singh and his comrades. At the age of twenty one and a half, Bhagat Singh along with BK Dutt walked into the Central Assembly on 8th April, 1929 to directly challenge the British Imperialism. While doing that, he declared that if his countrymen understand the importance

of the fight against imperialism, it will be worth laying his life for. The slogan he gave back then was “Down With Imperialism, Long Live Revolution”. He wanted us to understand that there is a dialectical relationship between the Imperial loot and the well being of indigenous people. Imperial loot is when a colonial country (Britain in India’s case) loots the resources the colonized country. In the 21st century, Imperialism operates through ‘Neo-liberal’ policies. The father of Neo-liberalism, Friedrich Hayek proposed that this loot can only be possible if the governments stopped caring for social justice. Social Justice which is imbibed in the preamble of Indian Constitution and which was consciously added by Baba Saheb Ambedkar include the government’s duty to provide free job, free education to every one and free health care along with ensured nutritious food.

What are the lessons we learnt with the historical defeat of ‘fascism’ in the second world war? The most important was that every human being is a part of human brotherhood and despotic governments cannot deny them the basic human rights which are essential for their dignity. The Universal charter of Human Rights was the outcome, which is now an International Law. So the argument by the ruling classes that treating their citizens is an internal matter is the argument of fascist regimes and is not valid in this era. The concept of providing free education has been pioneered by a lot of advanced capitalist countries most notably by Germany where higher education is publicly funded and is practically free. Health care is free and universal in Canada, England and many other European countries. We must be aware of these historic developments which fighting for free and universal healthcare and education against the present fascist dispensation in India.

Bhagat Singh emphasizes that the youth has to fight the ‘real battle (which) is against our own disabilities which are (often) exploited by the enemy and some of our own people for their (own) selfish motives.’ Bhagat Singh also writes that youth must also fight against ‘religious superstitions and bigotry (which) are a great hindrance to our progress. They have proved an obstacle in our way and we must do away with

them. The thing that cannot bear free thought must perish'. Bhagat Singh advices youth that there are many other such weakness which we are to overcome, like 'narrow-mindedness of all the communities in general are always exploited by the enemy. Young men with revolutionary zeal from all communities are required for the task', states Bhagat Singh.

Bhagat Singh's most important call to the youth was to work with 'Revolutionary zeal'. This could be appreciated in this quote, 'Do not lose patience and sense at one time, and hope at another. Try to make stability and determination a second nature to yourselves. To be consistent in effort and understanding the operative causes of the manifested phenomenons. To be free of any illusion and be clear that one has to work for strengthening people so that they can participate in the change'. Bhagat Singh and his comrades have always tried to understand the basic principles which make them relevant in the material conditions and to impact change. Bhagat Singh writes in one of his articles, 'all along, we have to educate the masses and create a favourable atmosphere for our social programme. It is in the struggles, we can best train and educate them'. It is also that our revolutionary process and passion allow us to constantly learn from 'history, conditions of people and their aspirations'.

When a united farmers movement is put up in Delhi for the last few months, we need to listen to some of the above aspects stressed by Bhagat Singh. We need to focus on winning the right to make collective decisions to fulfill immediate needs. In this context, it makes sense for us to remember the philosophical saying 'freedom is recognition of necessity'. It has been further explained in a dialectical terms that we first jointly need to earmark the historical necessity of the material condistions and there-by struggle with revolutionary zeal to fulfill the historical necessity. That is only one part of achieving our goal. After this is done, new historical necessities might appear and we proceed to achieve them. This is why Bhagat Singh advises young activists to go to people and learn and work with them to prepare for the bigger change. The present times are full of new opportunities and young people can develop confidence in people by understanding the cause of their misery

and at the same time preparing them collectively to address their own problems like nutrition, education and health by mobilizing local resources and at the same time pressing demands on the government to fulfill its constitutional duty which is clearly described in the chapter on directive principles of state policy.

The rural areas are not only being destroyed but ignored also under the current neo-liberal policies. Like Asia, the rural people particularly in the Latin American and African countries have suffered very badly due to these very polices. The peasant and other rural workers movements of those countries have succeeded to have a universal declaration of rights of peasants and other rural workers in 2018 to which all countries except a few exploiter countries have signed. This declaration provides for negotiation with the rural people before making any policy effecting their life and rights. This is why we need to be aware of the second constitutional right is given to Gram Sabha to jointly plan the requirements and necessities of the residents of the village. This is a permanent structure constituted by all the citizens of village. This institute needs to be strengthened so that people are trained to take their own decisions. As Bhagat Singh said, the test of any programme is ‘the extent of the right of participation given to the masses’. If properly analyzed, we observe that the whole political process has been reduced to just elections thereby reducing the participation of masses in decision taking. This process allows for exploitation, discrimination and injustice.

So, learning from Bhagat Singh and comrades is to learn to analyze ‘to form a clear idea about our situation, so that we may enlighten the masses and prepare them for further struggle’. Let us remember the following quote from one of Bhagat Singh's letter to Modern Review. ‘The sense in which the word Revolution is used in that phrase ‘Long Live Revolution’ is the spirit, the longing for a change to make the world better. The people generally accustomed to the established order of things and begin to tremble at the very idea of a change. It is this lethargic spirit that needs be replaced by the revolutionary spirit. Otherwise degeneration

gains the upper hand and the whole humanity is led astray by the reactionary forces. Such a state of affairs leads to stagnation and paralysis in human progress. The spirit of Revolution should always permeate the soul of humanity, so that the reactionary forces may not accumulate (strength) to check its eternal onward march’.

I hope this small piece of mine will help revoke the ‘Revolutionary Zeal’ and take the farmer movement a step forward and to make rural masses self reliant in figuring out their problems and acting together to find solution. This will advance the society to a new era where we will build an classless India which would provide equal opportunity to every one irrespective of caste, creed, province, gender and religion. The realistic programme of Bhagat Singh back then was to fight the inequality caused by the British Imperialism. The realistic programme of Bhagat Singh in the present day is to fight the current ruling classes who have caused great inequality due to the neo-liberal policies. Bhagat Singh and his comrades gave a programme to cure the inequality through socialistic organization of society and build a strong brotherhood among disadvantaged classes. His mantra was ‘Revolution by the masses and for the masses’. In other words, this means ‘Swaraj’ (self rule) for the 99%. Swaraj not only attained by the masses but also for the masses. This is a very difficult task. Though many of our leaders have offered suggestions like these, none had the courage to put forward the idea in practice and carry out successfully and design a concrete scheme for awakening the masses.

Today we are called upon ourselves to take this task on our shoulders. The world is looking to Indian Farmers to come up with a solution of deep inequality caused by neo-liberal and capitalist policies of the 21st Century.

తిరుగులేని భోతికవాది

భగత్సింగ్

- దా॥ ఉదయ్ జ్యోతి, సామాజిక కార్యకర్త, నిజామూబాద్

మతతత్త్వం జడలువిప్పుతున్న వేళ నాస్తికుడు, విష్వవాది షహీద్ భగత్సింగ్ మీద మాటల్లాడేందుకు నా అభిప్రాయాలు తెలిపేందుకు ఓ అవకాశం కల్పించినందుకు రచయిత, అనువాదకుడు గౌరవ్ గారికి ముందు నా ధన్యవాదాలు.

మన చుట్టూ జరుగుతోన్న సంఘటనలను, విషయాలను మన మెదళ్ళలో మతం అనేక వేల ఏండ్ర పాటు నూరిపోసిన మూడు ఆలోచనలు, హేతువిరుద్ధమైన భావనల నుండి విశ్లేషించడం మొదలుపెడితే చాలా తేలిగ్గా అర్థం చేసుకోవచ్చ. లొకికదేశం అని రాజ్యాంగంలో రాసుకోగలిగామే కానీ ఆ ఆదర్శాన్ని మన రోజువారి జీవితాల్లో పాటించటానికి మనం ప్రాక్షికల్ గా చాలా ఆటంకాలు ఎదుర్కొప్పాలిని వుంటుంది. ప్రజాస్మామిక సంస్థలు, విద్యాలయాలు, కళాశాలల్లో మతపరమైన కార్యక్రమాలు, మతపర భావనలను నిత్య జీవితంలో ఎంతో సాధారణీకరించాం. వాచిపట్ల మనం ఏ మాత్రం వ్యతిరేకత ప్రదర్శించటానికి సిద్ధంగా లేదు. వ్యక్తిగతమైన మతం దేవుడు భావనలు రాజకీయ సాఫరం వల్ల సామాజికం చేయబడ్డాయ్. మతం లేనిదే మనుగడ లేదన్న భావనతో ఇవాళ అందరూ ఏకీభవిస్తూ, తిరోగమనంలోకి ప్రయాణించటాన్ని ఆహ్వానిస్తూ మతతత్త్వాన్ని సుస్థిరం చేస్తున్నాం.

మన వ్యక్తిగత జీవితాల్లో మతం సైతికతను బోధిస్తుందనీ, సైతిక జీవితాన్ని సాగించటానికి మనం దేవుడిని నమ్మాలని చెప్పే మాటలు ఈ ఆధునిక యుగానికి హస్యాస్పదంగా తోస్తాయ్. దేవుళ్ళ మధ్య పోటీ పెట్టి, ప్రజలకు బైచిల్ పార్టీయా లేక భగవద్గీత పార్టీ కావాలా అని బహిరంగంగా రాజకీయనాయకులు సవాళ్ళు విసురుకుంటున్నప్పుడే మతం యొక్క అసలు స్వరూపం బయటపడింది. శాంతిని, అహింసను, మానవత్వాన్ని ప్రభోదిస్తాయని చెప్పబడే మత గ్రంథాలను ఎన్నికల్లో పోటీకి నిలబెట్టినప్పుడే వారి మత గ్రంథాలలోని ధర్మం ఏ పాటీదో అర్థమవుతుంది.

“నేను నాస్తికున్ని” అని స్వయంగా ప్రకటించుకున్న వీరున్ని మతతత్వ పాటీలు ఎలా స్వంతం చేసుకోగలవ్? “నేను నాస్తికున్నెలా అయ్యాను” అన్నది ఆయన స్వీయ రచన. ఈ రచనలో ఆయన మతం, దేవుడు యొక్క అవసరాన్ని, వాటి పరిణామ క్రమాన్ని, తర్వాతద్వంగా కాలానుగుణంగా మతాన్ని దైవభావనలను వదిలివేయాల్సిన ఆవశ్యకతను నొక్కిచెప్పారు. భగత్సింగ్ జయంతులు, వర్ధంతులు జరపటం తప్ప ఆయన ఆలోచనలను అధ్యయనం చేయటానికి యువత ముందుకురావటం లేదు. విష్ణవం అంతిమ లక్ష్మి సెక్కులర్, సోషలిస్టు సామాజిక నిర్మాణమని, అక్కడ అనాగరిక మత భావనలకూ, దోషింగ్ అసమానతలకు చోటు లేదని ఆయన నమ్మాడు. భగత్సింగ్ రాక వరకూ జాతీయోద్యమం మతభావనల పునాదుల మీద, మైనారిటీల పట్ల వ్యతిరేకణ తో నడిచింది. భగత్సింగ్ ఒక్కడే మతప్రస్తి లేని సెక్కులర్ జాతీయోద్యమాన్ని నిర్మించడలచాడు. అంతర్జాతీయ దృక్ప్రథంతో కొనసాగుతున్న ఆయన విష్ణవం వెనుక అత్యన్త మానవీయ వద్దేశ్యాలు, లక్ష్మీలున్నాయ్. అంతటి లోతైన అవగాహన కలిగిన వ్యక్తిని కేవలం బ్రిటిష్ వారికి వ్యతిరేకంగా పోరాడి ప్రాణత్యాగం చేసిన వీరుడిగా మాత్రమే ప్రచారం చేస్తున్నాయ్ మతవాద పాటీలు.

భగత్సింగ్ స్వీయ రచనలన్నీ వెలుగులోకి వచ్చాయ్. అన్ని భాషల్లోకి అనువదించబడ్డాయ్. ఇంటర్వెట్, సోషల్ మీడియా డార్ఫా అందరికీ చేరువ అవుతున్నాయ్. ఆయన ఆలోచనలను ఎవరూ మార్పలేరు. మతోన్నాద రాజకీయాల్లో బానిసలవుతున్న యువత ఖచ్చితంగా అధ్యయనం చేయాల్సిన విషయాలెన్నే ఆయన రచనల్లో ఉన్నాయ్. జ్ఞాన సముపార్షవ తద్వారా అన్యాయాల్సి దోషింగ్ ని ఎదిరించటం కోసం ఆధునిక విద్య మనల్ని గతంలోని మూడవిశ్వాసాలను అజ్ఞానాన్ని వదలి స్వాతంత్రంగా ఆలోచించమని పురిగొల్పుతుంది. కానీ విద్య కేవలం ఉపాధి, సౌకర్యాల కోసమే మారిపోయిన తరుణంలో మతవిశ్వాసాల పట్ల యువతలో ఎనలేని గౌరవ మర్యాదలు పెరిగిపోయాయ్. ఎప్పుడూ లేని విధంగా మతవిశ్వాసాల మీద దాడి మనిషి యొక్క విలువల మీద దాడిగా చిత్రీకరించబడుతుంది. మానవత్వము, సమానత్వం కోసం జరుగుతున్న పోరాటాల్లో మతం ఉనికిని నిర్వ్యర్యం చేయాల్సిన పరిస్థితులకు యువత సుముఖంగా లేదు. గత ఐదారేండ్రలో జరిగిన ఎన్నో సంఘటనలు ఈ విషయాన్ని ధృవీకరిస్తున్నాయ్.

బిజేపీ ఆరెస్ట్స్ మతశక్తులు పరిపాలన చేపట్టిన నాటి నుండి సనాతన ధర్మం, గోమాత పేరుతో మానవహింస పెరిగిపోయింది. యువత మతం పేరుతో జరుగుతున్న రాజకీయాలకు బలౌతుంది. తమ మతం కులం వారు దొరికేవరకూ పెండ్రిచేసుకోకపోవటం, మాత్రిమైనీల్లో తమ తమ కులాలు ఉపకులాల వారిని వెదుకొనేందుకు ఏమాత్రం సిగ్గుపడకపోవటం, పెద్దవాళ్ళు ఏర్పాటు చేసిన కట్టబూట్లను ధిక్కరించటాన్ని పాపంగా భావించటం, కనుమరుగైపోతున్న అనేక అశాస్త్రియ నమ్మకాల వెనక సైన్స్ ఉందని నమ్మటమూ ప్రచారం చేయటం, సామాజిక సమస్యల పరిష్ఠారాలకు ఆధ్యాత్మిక గురువుల పాదాల మీద పడటం, చైతన్యవంతమైన అధ్యయనం కాక, క్షేత్రస్త్రాయి పరిశీలనలకు గాక యోగా ధ్యానం ద్వారా ప్రపంచం మారుతుందని భ్రమించటం, బదుగు బలహీన వర్గాలు హక్కుల కోసం సమానత్వం కోసం చేస్తున్న ఉద్యమాలను నీరుగార్చేందుకు మతాన్ని వాడుకోవటం వంటి పరిణామాలు ఏ రకంగానూ ఆశాజనకంగా లేవు. ఆడవాళ్ళకు శబరిమలైలో ప్రవేశార్థుతకు వ్యతిరేకంగా ఉద్యమించిన వారిలో పెద్ద మొత్తంలో యువత పాలుపంచుకొంది. కానీ, రిజర్వేషన్ వ్యతిరేక ఉద్యమాలలో ముందు వరుసలో నిలుస్తూ కులాంతర వివాహాలు చేసుకొన్న జంటలపై బహిరంగ హత్యలకు నిరసనగా ఏ ఒక్క మాటూ మాట్లాడకపోవటం శేచేయం. ఇటీవల పైదరాబాద్ లోకల్ ఎన్నికల పర్యం ఆసాంతం మతాన్ని విచ్చులపిడిగా ప్రచారం చేసుకున్న సందర్భం లోనూ యువతలో స్పృందన కరువైంది. మా రక్తంలో మా జన్మవుల్లో హిందూత్వం ఉంది కావాలంటే పరీక్షించుకోండి, మీ నాయకులు నాస్తికులు మేం నికార్మన హిందువులం అంటూ నిస్పిగ్గుగా నాయకులు ప్రకటించుకోవటం దానికి వ్యతిరేకంగా యువతలో ప్రశ్నించే తత్త్వం లోపించటం ఆశించదగ్గ మార్పేమీ కాదు. లోకికతత్యానికి ప్రతినిధిగా నిలపాల్చిన పార్లమెంట్ భవనం భూమిపూజ పూజార్లు పాప్సర్లు ముల్లాల మధ్య మతతంతులతో నిర్వహించటం దేశ భవిష్యత్తును ప్రశ్నార్థకం చేసింది. స్వయంగా ప్రభుత్వమే రామమందిర నిర్మాణానికి కంకణం కట్టుకోవటం దాని పేర చందాలు వసూలు చేయటం, ఓట్లు అడుక్కోవటం సిగ్గుచేటు.

భగత్పీంగ్ను హిందూ జనజాగ్రత్తి సంస్థలు కేవలం జాతీయోద్యమ విష్వవకారుని గానే తప్ప పెట్టుబడీదారీ మరియు కుల వ్యతిరేకిగా చూపించలేవు. ఆయన బలిదానం రాజకీయంగా ఈ దేశాన్ని విముక్తి చేయటం కోసం మాత్రమేనని ప్రచారం

చేయటంలో మతతత్వవాదుల స్వార్థ రాజకీయాలున్నాయ్. మతరహిత దోషించిరహిత సమాజ నిర్మాణ లక్ష్యాన్ని ఆయన విప్లవ పంథాలో బలంగా నినదించారు. దీనిని బయటపెట్టుకుండా యువతను ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా తప్పుడోవ పట్టిస్తున్నారు. మతవిద్యాపాలను రెచ్చగొట్టిన నాయకుల జయింతులను వర్ధంతులను జరపటం, గాంధీ నెప్రూలా లాంటి లౌకికవాద నాయకుల పట్ల యువతలో విద్యేష భావాలు కలిగించటంలో మతతత్వపార్టీలు సఫలమౌతున్నాయ్. అంబేష్టర్ ను హిందూ మత నిర్మాలన కోసం కాక నిర్మాణం కోసం కృషిస్విన నాయకుడని ప్రచారం చేయటం పూర్తిగా చరిత్ర వక్తీకరణ. బౌద్ధ జైన మతాల మీద వైపు జరిపిన దాడిని హింసను బయటపడనీయకుండా కేవలం ముస్లింలు హిందూ దేవాలయాలు ఆస్తుల మీద జరిపిన దాడుల్ని గురించి మాట్లాడటం, మతహింసకు పూనకోవటం జరుగుతోంది. హిందూమతంలోని నిమ్మ కులాల మీద జరుగుతోన్న ఆర్థిక సామాజిక దోషించిని వివక్షను ఏ కొంచెమూ మాట్లాడనీయకుండా కుహనా వసుధైక కుటుంబ భావనను యువతలో ప్రవేశపెట్టడం సమానత్వ ఆశయాన్ని నెరవేర్చకుండా చేయటమే.

భగత్సింగ్ పట్ల యువతకు లోతైన అధ్యయనం కలిగించినట్లయితే మతతత్వ వాదుల ఆశలు కల్గలవటం భాయం. పిన్నవయసులోనే నాస్తికునిగా మారినందుకు భగత్సింగ్ చెప్పిన కారణాలు చదివినట్లయితే ఈ దేశంలో మరో విప్లవం రావటం తథ్యం. స్వతంత్ర ఆలోచన ద్వారానే సామాజిక ఆర్థిక విప్లవాలు పుట్టుకొస్తాయని బలంగా నమ్మిన వ్యక్తి రచనలు చదవటం ద్వారా మన పూర్వీకులు మనలో కలిపున్న వస్తోన్న బలమైన మతపర నమ్మకాలు బద్దలొతాయ్. నిరుద్యోగం పేదరికం అనమానతలు పోవాలని కలలుగన్న యువత అందుకోసం నిర్మాణాత్మకంగా కృషి చేయటానికి ఉన్న అన్ని అడ్డంకులూ తొలగిపోతాయ్. అప్పుడే కదా ఆయన కలలుగన్న నూతన ప్రపంచం నిర్మితమయ్యేది.

సమస్యాజ స్వాధీనకుడు

భగత్సింగ్

- డా॥ రోహిత్, లోకేష్, భగత్సింగ్ స్టడీ సరిక్రొల్, అనంతపురం.

లాహోర్లో 1931, మార్చి 23న బ్రిటీష్ ప్రభుత్వం చేత ఉరితీయబడ్డ భగత్సింగ్ మరణానంతరం అనేక జీవితాలు బ్రతకటం మొదలుపెట్టాడు. భగత్సింగ్ వర్ధంతి రోజు ఒక సామాన్యాడికి కనిపించే దృశ్యాలు - నిద్ర లేవగానే కనిపించే వాట్సవ్ ఫార్మర్డ్ మెసేజ్సో మొదలుపెడ్తే, ఆ రోజు ప్రధానమంత్రి టీఎల్లు, రోడ్పై ర్యాలీలు, భారతమాతను పూజిస్తున్న భగత్ సింగ్ చిత్ర పరాలు, 'దేశం కోసం ప్రాణాలర్పించిన భగత్సింగ్' అని స్వాత్మక్కలో, కాలేజీల్లో ఉపన్యాసాలూ -- ఇలా భగత్సింగ్ అనే పేరుకు వున్న అనేక అర్థాలు కనిపిస్తాయి. రకరకాల సమూహాలూ, వర్గాలూ తామే భగత్సింగ్ ఆలోచనలకు అసలైన వారసులమని పోటీ వడటం కనిపిస్తుంది. భగత్సింగ్ వారసత్వాన్ని ప్రకటించుకోవటం ద్వారా ఈ మూకలకు సమాజంలో ఒక సాధికారత లభిస్తుంది. భగత్సింగ్ పుట్టిన రోజున కూడా కనిపించనంతటి ఆర్థాటం ఆయన మరణించిన రోజు కనిపించటం 'వీరత్వానికి', 'త్యాగానికి', 'దేశం కోసం మరణించటమనే' ఒక రకమైన తీవ్రవాదానికి భగత్సింగ్ ప్రతీకగా మారాదనడానికి నిదర్శనం. ఇలాంటి భావోద్యోగాలను రెచ్చగొట్టటంలో ఈ మూకలకు రాజకీయ ప్రయోజనం కూడా లేకపోలేదు. భగత్సింగ్ చిత్రపటాన్ని చూపించి, దేశం కోసం నువ్వేం చేయగలవన్న ప్రశ్న వేయటం, దేశం కోసం ఎంత దూరమైన వెళ్ళాచ్చు. అవసరమైతే ప్రాణాలనైనా పణంగా పెట్టాచ్చన్న తీవ్రమైన ఆలోచనను కల్గించటం, ఆ భావోద్యోగాన్ని తమ రాజకీయ ప్రయోజనాల కోసం వాడుకోవటం - ఈ ప్రణాళికను అమలు చేయటం కొన్ని అతివాద రాజకీయ పార్టీలకు కష్టం కాదు.

అనమానతా, దోషిందీ, అన్యాయం వంటి దుర్భాగ్య స్వభావాలు కలిగిన సమాజాన్ని తన జీవితం ద్వారా, రచనల ద్వారా సమూలంగా విమర్శించి, ఇందుకు ప్రత్యామ్నాయంగా, స్వాలంగా భారతదేశ సమాజం ఎలా ఉండుచ్చే చెప్పగలిగిన

ఓ స్వాధీనకుడు భగత్సింగ్. అలాంటి భగత్సింగ్ అనాలోచిత జాతీయతాభావానికి, విదేశ ద్వేషం నుండి పుట్టిన స్వదేశ భక్తికి, ఉగ్రవాదానికి చిహ్నంగా ఎలా మారాడనే ప్రశ్న అందరం వేసుకోవాలి. భగత్సింగ్ను దేశం కోసం ప్రాణాలర్పించిన వాడిగా, ‘షహీద్’గా మాత్రమే అర్థం చేసుకున్నపుడు అతను బ్రతికిన ఒక లోతైన, అర్థవంతమైన, తాత్పొక జీవితాన్ని విస్మరించిన వారిమవుతాము. నిరంతరం ఆలోచనలతో సంఘర్షించిన ఓ బుద్ధిజీవి అయిన భగత్సింగ్ను కోల్పోతాము. నిజానికి ఈ చారిత్రక స్కృతిలోపము వెనుక బలమైన రాజకీయ భావజాలాల ప్రభావం ఉంది. దాని గురించి వ్యాసం చివర్లో మాట్లాడుకుండా.

ప్రసిద్ధ చరిత్రకారుడు ఇర్వాన్ హబీబ్ ఒక ఉపన్యాసంలో ఓ ముఖ్యమైన ప్రశ్నను వేస్తాడు: ‘భగత్ సింగ్రో పాటు ఇంమించు అదే వయస్సున్న మరొక ఇద్దరు బ్రిటీష్ ప్రభుత్వం చేత ఉరితీయబడ్డారు. మరెందరో స్వతంత్ర్యం కోసం జరిగిన పోరాటంలో మరణించారు. కానీ భగత్ సింగ్ ఒక్కడి మీదే ఎందుకు అందరి దృష్టి కేంద్రికృతమైంది?’ అని. దానికి సమాధానంగా భగత్సింగ్ జీవితాన్ని, కార్యచరణను అర్థం చేసుకోవాలంటాడు. ఒక రకంగా భారత సమాజాన్ని మరమ్మత్తు చేయటానికి భగత్సింగ్ మొదలు పెట్టిన ఎన్నో పనులు ఇంకా నెరవేరకుండానే మిగిలిపోయాయి. అందుకే భగత్సింగ్ పేరుకి ఇప్పటికే అంత ప్రాముఖ్యత వుందని అంటాడు.

భగత్సింగ్ జీవితం - కార్యచరణ

భగత్సింగ్పై పరిశోధనలు చేసి పుస్తకాలు రాసిన ఇర్వాన్ హబీబ్, చమన్ లాల్, బిపిన్ చంద్ర, భగత్ సింగ్ చిరకాల సహచరుడయిన శివవర్గ మొదలయిన వారి రచనల ఆధారంగా భగత్సింగ్ జీవితాన్ని చిత్రించే ప్రయత్నం ఇది.

సెప్టెంబర్ 27, 1907న (ఇప్పుడు పాకిస్థాన్లో ఉన్న) వంజాబ్లో క్రియాల్మాను రాజకీయ నేపథ్యం గల కుటుంబంలో భగత్సింగ్ జన్మించాడు. భగత్ సింగ్ తండ్రి కిషన్ సింగ్ కాంగ్రెస్ పార్టీ కార్యకర్త, గాంధేయవాది. అతనికి గాంధి వ్యక్తిగతంగా పరిచయం. కిషన్సింగ్ సోదరుడైన అజిత్ సింగ్ పంజాబ్లోని రైతుల క్రామికుల ఉద్యమంలో నాయకుడు. 1906-08 కాలంలో బ్రిటీష్ ప్రభుత్వం రైతులకు వ్యతిరేకంగా తెచ్చిన చట్టాలకు (పంజాబ్ కోలోనైషన్ చట్టం సవరీకరణ

1906) సవాలుగా రైతులను, శ్రామికులను కూడగట్టి, సామ్రాజ్యవాదానికి తీవ్రమైన ప్రతిఫుటన తీసుకురావటంలో అజిత్ సింగ్ చురుకైన పొత్త పోషించాడని ఇర్మాన్ హబీబ్ రాసాడు. ఆ సమయంలో ప్రజల్లో పెరుగుతున్న అసమైతిని గమనించి బ్రిటీష్ ప్రభుత్వం ఆ చట్టాలను 1907 అక్టోబర్లో ఉపసంహరించుకోవలసి వచ్చింది. భగత్ సింగ్ తండ్రి అయిన కిషన్ సింగ్ కూడా అజిత్ సింగ్ తో కలిసి 1906-07 మధ్య కాలంలో జరిగిన రైతుల ఉద్యమంలో చురుకుగా పాల్గొన్నాడు. ఈ రకంగా సామ్రాజ్యవాద-వ్యతిరేక, రైతుల, శ్రామికుల ఉద్యమాల రాజకీయ విలువలను వారసత్వంగా పొందినవాడు భగత్ సింగ్ అని అంటాడు హబీబ్.

ఇక్కడ మరొక విషయం గమనించాల్సిన అవసరముంది. భగత్ సింగ్ ది ఆర్య సమాజం చేత ప్రభావితమయిన సిక్కు కుటుంబం. అప్పట్లో ‘ఆర్య సమాజ సిక్కు కుటుంబం’ అనేది అరుదైన విషయమంటాడు ఇర్మాన్ హబీబ్. 1875లో దయానంద సరస్వతి ఆర్య సమాజాన్ని స్థాపించాడు. వేదాలలోని తాత్క్వక అంశాలకు, హిందూ ధార్మికతకు, సనాతనధర్మ భావజాలానికి పెద్దపీట వేసిన ఈ సంస్థ, ఒక రకంగా విధి హిందూ మత రాజకీయ ధోరణులకు, సంఘాలకు పూర్వగామిగా చెప్పుకోవచ్చు. బహుళ ఇలాంబి ప్రభావం చేత భగత్ సింగ్ మొదట్లో రాసిన లేఖల్లో, వ్యాసాల్లో ‘భక్తి’, ‘దైవారాదన’ మంటి గుణాలు కనిపిస్తాయి. తర్వాతికాలంలో తన ఆలోచనలను మార్చుకున్న భగత్ సింగ్ 1930 లో జైలులో ‘నేను ఎందుకు నాస్తికుడయ్యాను’ అనే వ్యాసం రాస్తాడు. ఇందులో తన అవగాహన ఎలా పరిణమించిందో వివరిస్తాడు. తన చిన్నతనంలో మతానికి, జాతీయ వాదానికి గల అవిభాజ్యమైన సంబంధం గురించి, అప్పటి స్వాతంత్య యోధుల రాజకీయ కార్యకలాపాలలో శాస్త్రీయ అవగాహన లోపించటం వల్ల హేతుబద్ధమైన కొన్ని విశ్వాసాలు ఎలా అవసరమయ్యాయన్న విషయం, తదితర విషయాల గురించి రాస్తాడు. ‘నేను ఎందుకు నాస్తికుడయ్యాను’లోని ఇంకాన్ని భాగాలు మరొకవోట ఇంకాస్త వివరంగా చర్చించడం జరిగింది.

నిజానికి సామ్రాజ్యవాద బ్రిటీష్ ప్రభుత్వానికి భగత్ సింగ్ తిరుగుబాటు దారుడన్న దానికంటే భగత్ సింగ్, అతని సహచరులు ప్రతిపాదించిన విధానాలే ఎక్కువ బెరుకు అంటాడు హబీబ్. వీరు ‘నిజమైన స్వాతంత్యం’ అంటే వలస

పాలన నుండి విముక్తి మాత్రమే కాదు. అసమానతలు లేని సామ్యవాద సమాజంగా అర్థం చేసుకున్నారు. వీరు రెండు రాజకీయ క్రత్వాలను నెరవేర్పుతానికి పూనుకున్నారు అని హబీబ్ అంటాడు:

1) వర్గరహిత సామ్యవాద సమాజం.

2) మత, సాంస్కృతిక, సామాజిక అసమానతలు లేని సమాజం

1) వర్గరహిత సామ్యవాదం సమాజం కోసం జరిగిన కార్యాచరణ: 1922 ఫిబ్రవరిలో గాంధి ప్రారంభించిన సహాయ నిరాకరణ ఉద్యమం చౌరి చౌరాలో హింసాత్మక రూపం దాల్చటంతో ఆ ఉద్యమాన్ని ఉపసంహరించుకున్నట్లు గాంధి ప్రకటిస్తాడు. ఈ సమయంలో సచీంద్రనాథ్ సన్యాల్, చంద్రశేఖర్ ఆజాద్ వంటి యువకులు రాజకీయాలకూ, నైటికతకూ కలపటమన్న గాంధీయ దృష్టిని నిరాకరిస్తారు. సహాయ నిరాకరణోద్యమ ఉపసంహరణతో ఒక రాజకీయ శూన్యం ఏర్పడుతుంది. ఈ శూన్యంలో రాదికల్ భావాలు కలిగిన విష్వవశక్తులు పుంజుకోవటం గమనించవచ్చని అంటాడు ఇర్మాన్ హబీబ్. అప్పటికే రష్యాలో వచ్చిన బోల్�షివిక్ విష్వవ ప్రభావం కూడా ఈ విష్వవ శక్తులపై ఉండేది. భారతదేశ స్వాతంత్ర్యోద్యమం ప్రపంచవ్యాప్తంగా సామ్రాజ్యవాద పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకు వ్యతిరేకంగా జరుగుతున్న అనేక తిరుగుబాటులో భాగమన్న చైతన్యం ఈ రాదికల్ విష్వవకారులకు ఉండేది. రైతుల, త్రావికుల విష్వవాత్మక పోరాటాలకు భయపడిన జాతీయ బూర్జువా వర్గం ఇంతటి దిగజారుడు చర్యకు పాల్పడిందని సహాయ నిరాకరణోద్యమ ఉపసంహరణ గురించి తీర్మానించుకున్నారని ఇర్మాన్ హబీబ్ రాస్తాడు.

ఈ రాజకీయ కల్లోలంలో 1923 అభిరులో సచీంద్రనాథ్ సన్యాల్ చౌరవతో పుట్టినదే హిందుస్థాన్ రిపబ్లిక్ అసోసియేషన్, హిందుస్థాన్ రిపబ్లిక్ అసోసియేషన్ ‘విష్వవకారుడు’ అన్న శీర్షికతో ఒక ప్రణాళికను తయారుచేస్తుంది. భగత్ సింగ్ సహచరుడయిన శివ్ వర్గ అనే విష్వవకారుడు ఈ ప్రణాళికలోని సారాంశాన్ని ఈ విధంగా వివరిస్తాడు:

“నిర్మాణయుతమైన సాయుధ విష్వవం ద్వారా భారతదేశంలో ఐక్యరాష్ట్రాల ఫెడర్లో రిపబ్లిక్ నెలకొల్పడం రాజకీయ రంగంలో తన సత్వర లక్ష్యంగా ఈ విష్వవ పార్టీ ఒక మనిషి మరో మనిషిని దోషించే చేయడానికి వీలయ్యే వ్యవస్థను నిర్మాలించటం ఈ పార్టీ లక్ష్యం.”

ఈ రకంగా వర్గ వైరుధ్యాలను ఆపుటికే హిందుస్తాన్ రిపబ్లిక్ అసోసియేషన్ గుర్తించిందని అర్థమవుతుంది. ‘ఒక మనిషి మరో మనిషిని దోషించి చేయడానికి వీలయ్యే వ్యవస్థ’ నశించాలని భారతదేశంలో మొట్టమొదటి సారి ప్రతిపాదించిన పార్టీ హిందుస్తాన్ రిపబ్లిక్ అసోసియేషన్ అంటాడు హబీబ్. కమ్యూనిజం, సోషలిజం, బోల్షివిక్యూ రప్ప్యా పట్ల వారికి మొగ్గు, తమ పోరాటానికున్న అంతర్జాతీయ స్వభావాన్ని అర్థం చేసుకోవటం, కార్బూకులను, కర్షకులను సంఘటితపరచవలసిన ఆవశ్యకత మొదలైనవి హిందుస్తాన్ రిపబ్లిక్ అసోసియేషన్ వైఖరి బట్టే ఖచ్చితమవుతాయి.

కాకోరి కుట్టకేసు అనంతరం హిందుస్తాన్ రిపబ్లిక్ అసోసియేషన్‌నేని ముఖ్య సభ్యులనూ, నాయకులనూ బ్రిటీష్ ప్రభుత్వం అదుపులోకి తీసుకోవటంతో వారి విప్పవ కార్బూచరణకు ఆటంకం ఏర్పడింది. రాంప్రసాద్ బిస్కుల్, రాజేంద్ర లాహిరి, రోశన్ సింగ్ వంటి నాయకులను బ్రిటీష్ ప్రభుత్వం ఉరితీసింది. ఈ నేపథ్యంలో 1928 సెప్టెంబర్ 8, 9 తేదీల్లో ఫిల్మీలో హిందుస్తాన్ రిపబ్లిక్ అసోసియేషన్ యువ కార్బూక్రతలు సమావేశమవుతారు. చిందరవందరగా ఉన్న ఉగ్రవాద విప్పవమూకలను కలపటానికి ఒక వేదికగా హిందుస్తాన్ రిపబ్లిక్ అసోసియేషన్ పునరుద్ధరించాలనుకుంటారు. సామ్యవాద సమాజం పట్ల తమకున్న నిబద్ధతను చాటేలా తమ సంస్కృతేరుని హిందుస్తాన్ రిపబ్లిక్ అసోసియేషన్ నుండి హిందుస్తాన్ సోషలిస్ట్ రిపబ్లిక్ అసోసియేషన్గా భగత్సింగ్ మారుస్తాడు. ఈ సమావేశానికి నాలుగు రాష్ట్రాల నుండి ప్రతినిధులు హజరయ్యారు. హజరైన కార్బూక్రతల్లో భగత్ సింగ్ ఒకడు. “భగత్ సింగ్ తన సహచరులను రాజకీయ స్వాతంత్యంతో పాటు ఆర్థిక సమానత్వం కూడా ముఖ్యమని ఒప్పించగలిగాడు” అని ఇర్ణాన్ హబీబ్ ఒక ప్రసంగంలో చెప్పాడు.

1929, ఏప్రిల్ 9న అసెంబ్లీలో దాడి కూడా ఒక సామ్యవాద సమాజంకోసం పూనుకున్న భగత్సింగ్ కార్బూచరణలో భాగం అనుకోవచ్చు. ఈ కాలంలో దేశవ్యాప్తంగా కార్బూక్ర్యూమాలు బలంగా ఉండేవి. శ్రావికులకు, శ్రావిక ఉద్యమాలకు వ్యతిరేకంగా చేయబడిన ప్రజాభద్రత బిల్లు, పారిశ్రావిక వివాదాల బిల్లులను బ్రిటీష్ ప్రభుత్వం నిరంకుశత్వంగా ప్రవేశపెట్టటానికి అనమ్మతిగా భగత్సింగ్, తన సహచరులు బాంబు దాడి చేసారు. ఈ దాడిలో ఎవరూ చనిపోలేదు. తమ నిరసనను తీవ్రంగా ప్రదర్శించటానికి మాత్రమే ఈ వ్యాప్తాన్ని వారు ఎంచుకున్నారు. దాడిలో పాల్గొన్న వారందరూ దాడి తర్వాత స్వతపోగా లొంగిపోయారు.

భగత్సింగ్, అతని సహచరులు కోర్టు విచారణని తమ సందేశాన్ని ప్రచారం చేయటానికి వేదికగా ఎంచుకున్నారు. లాపోల్ ప్రైకోర్టులో భగత్ సింగ్ ఇచ్చిన స్టేట్‌మెంట్ ఇందుకు నిదర్శనం:

“రాబోతున్న వైపరీత్యాన్ని ముందే గమనించిన మేము అందరికి కనువిష్టు అయ్యేట్లు హెచ్చరించాలనుకున్నాము. మాకు తోచిన విధంగా అందరికి వినబడేట్లు ఆ హెచ్చరికను ఇచ్చాము. విష్టవమన్న పదానికి అందరూ ఓ తప్పుడు అర్థాన్ని అపాదిస్తారు. నిజానికి విష్టవమంటే బాంబులు, గన్నులూ కాదు... పెట్టుబడిదారీ దేశాల యుద్ధాల వల్ల కలిగే బాధలకు, నష్టాలకు ముగింపే విష్టవమంటే” అని అంటాడు.

ఈ సందర్భంలో ల్రిటీష్ ప్రభుత్వం, పత్రికలూ భగత్సింగ్‌ను మాస్టో ఏజెంట్ అనీ, అసెంబ్లీలో జరిగిన దాడికి రష్యాకీ సంబంధం ఉందన్న ప్రచారం కూడా చేసింది. ధిల్ కోర్టులో ‘అసెంబ్లీ బాంబు దాడి కేను’ సందర్భంగా భగత్సింగ్ అతని సహచరులని ప్రవేశపెట్టినప్పుడు, ‘విష్టవం వర్ధిల్లాలి’, ‘క్రామికులు వర్ధిల్లాలి’ అనే నినాదాలు ఇచ్చారు. వాళ్ళు సంయుక్తంగా ఇచ్చిన స్టేట్‌మెంట్లో ‘క్రామికులు, రైతులూ సంఘటితమయ్య రాజ్యానికి వృత్తిరేకంగా తిరగబడాలి’ అని పిలుపునిచ్చారు. భగత్ సింగ్ ఫిబ్రవరి 2, 1931న జైలులో నుండి ‘యువ రాజకీయ కార్యకర్తలకు’ ఇచ్చిన సందేశంలో ఇలా రాస్తాడు.

“(క్రామికులూ, కర్మకులూ) నిన్నదుగుతారు: నీ విష్టవం ద్వారా తమకేంటి లాభమని? వారి త్యాగాలను కోరుకుంటున్న నిన్ను వాళ్ళు నిలదీస్తారు - భారత్ ప్రభుత్వానికి తల లార్డ్ రిడింగ్ అయితనేమీ, శ్రీ పురుషోత్తందాన్ రాకూర్చాన్ అయితనేమి? శ్రీ తేజ్ బహదుర్ సాప్రా లార్డ్ ఇర్వింగ్ కుర్చీలో కూర్చున్నంత మాత్రాన ఒక కర్మకుని జీవితంలో ఏం మారుతుంది. అలాంటి (కార్ల్ కుడికి) జాతియ భావం అర్థం కావాలనుకోవటం వృథం. అతనిని నీ ప్రయోజనాలకోసం ‘వాడుకోకూడదు’. నువ్వు అతనికి విష్టవమనేది తన సాంత మంచికోసమే నన్న విషయాన్ని అర్థమయ్యేట్లు చెప్పగలగాలి. శ్రమైకజీవుల విష్టవం, శ్రమైకజీవుల కోసమే ఆ విష్టవం అని”

ఈ రకంగా భగత్‌సింగ్ రాజకీయాలలో లోతైన వర్గ స్వహ, సామ్యవాద కాంక్ష కనిపిస్తాయి.

2) మత, సాంస్కృతిక, సామాజిక అసమానతలు లేని సమాజం కోసం కార్యాచరణ: భగత్‌సింగ్ రాజకీయ కార్యాచరణలో మత వైరుధ్యాలను, సాంస్కృతిక అసమానతలను మరమ్మత్తు చేయటమనే అంశంపై ప్రశ్నేకమైన శర్ధ కనిపిస్తుంది. భగత్ సింగ్ 1930లో లాహౌర్ జైలులో ఉన్నప్పుడు తన సహచరుడు భగత్‌సింగ్తో దేవుడి గురించి వాదిస్తూ, భగత్‌సింగ్ ఎంతనేపటీకీ దేవుడున్నాడన్న సంగతి ఒప్పుకోకపోయే సరికి అతన్ని ‘పొగరుబోతు’ అని అంటాడు. దానికి బదులుగా భగత్‌సింగ్ మనం ఇది వరకే చర్చించిన ‘నేను ఎందుకు నాస్తికుడయ్యాను’ అని వ్యాసం రాశాడు. నిజానికి ఈ వ్యాసం భగత్‌సింగ్ ఆలోచనల పరిణామికి అద్దం పట్టేది. వ్యాసం ఆద్యంతం ప్రశ్నించేతప్పం గురించి, శాస్త్రీయంగా ఆలోచించటం గురించి, హేతుబద్ధమైన కార్యాచరణ గురించి తాత్పొక పరిశోధనాత్మకంగా సాగుతుంది. మనిషి ఆవిర్భావాన్ని అర్థం చేసుకోటానికి మత గ్రంథాలు కాదు, చార్లేస్ డార్యోన్న చదవాలన్న భౌతికవాద సిద్ధాంతాన్ని విడమరుస్తాడు. “స్వతంత్రంగా ఆలోచించగలగటం, విమర్శించగలగటం అన్న రెండు గుణాలూ ఓ విప్లవకారుడికి అత్యవసరం” అని రాశాడు. మరొకచోట “విప్లవమనే ఆయుధం ఆధునిక ఆలోచనలతో పదునెక్కుతుంది” అని రాశాడు. “అభ్యుదయం కోసం నిలబడే ప్రతి వ్యక్తి పాత విశ్వాసాలకు సంబంధించిన ప్రతి ఒక్కదానినీ విమర్శించాలి. వాటిని గుట్టిగా నమ్మాడు. ప్రతిదాన్ని ప్రశ్నించగలగాలి. కేవలం నమ్మడం - మరీ గుట్టిగా నమ్మడం చాలా ప్రమాదకరమైనది. అలాంటి అంధ విశ్వాసం మన మెదల్లను మొద్దుపరచి అభివృద్ధి నిరోధకులుగా తయారు చేస్తుంది.” అని అంటాడు.

ఈ రకంగా భగత్‌సింగ్ ఆలోచనల - అభిప్రాయాల ప్రయాణంలో ‘మతం’, ‘భక్తి’, ‘సాంప్రదాయం’ లాంటి అంశాలను ఒకొక్కటిగా విసర్జించటం హేతుబద్ధంగా ఆలోచించటానికి పెద్ద ఫీట వేయటం కనిపిస్తుంది. భగత్‌సింగ్ని అమితంగా కొనియాడిన పెరియార్ 1931-32 ప్రాంతంలో ‘నేను ఎందుకు నాస్తికుడయ్యాను’ అన్న వ్యాసాన్ని తమిళంలోకి అనువాదం చేయించాడు కూడా.

భగత్సింగ్ కార్యచరణలో సైతం మతరహిత ఉద్యమ నిర్వహణ కనిపిస్తుంది. మత విశ్వసాలు, వైరుధ్యాలు దేశాన్ని విడగొడుతున్నాయని, దీనివల్ల సాప్రాజ్య వాదానికి వ్యతిరేకంగా అందరూ కలిసి ఉద్యమించలేకపోతున్నారని భావించాడు భగత్సింగ్. 1926లో తానూ మరికొందరు సభ్యులతో ‘నౌజవాన్ భారత్ సభ’ అనే వేదికను ఏర్పాటు చేస్తాడు. ఆ వేదికలో ఎవరికైనా సభ్యత్వం కావాలంటే ‘తాము తమ తమ సామాజిక వర్గాలకంటే దేశ ప్రయోజనాలకు ఎక్కువ ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలనే’ ప్రతిజ్ఞ చేయవలసి ఉంటుంది. ఇర్మాన్ హబీబ్ నౌజవాన్ భారత్ సభ రాసుకున్న రాజకీయ అజెండాల గురించి క్లప్పంగా ఇలా రాస్తాడు:

1) భారతదేశం యావత్తు రైతుల, క్రామికుల స్వాతంత్ర్యాన్ని ప్రజాతంత్ర రాజ్యాన్ని స్థాపించాలి.

2) యువత గుండెల్లో నిజమైన దేశభక్తిని నింపి దేశాన్ని పట్టిష్టం చేయాలి.

3) పరిశ్రమల్లో, సమాజంలో జరుగుతున్న అనేక ఉద్యమాలకు తోడుగా నిలబడుతూ మత వైరుధ్యాలకు తావులేకుండా చూసుకోవాలి. మత సంబంధమైన ఆలోచనలనూ, వాదనలనూ ప్రచారంచేసే సంఘాలతోకానీ, పార్టీలతో కానీ సంబంధం ఉండకూడదు. దీనికోసం రైతుల - క్రామికుల ప్రయోజనాలకు ప్రాముఖ్యత ఇవ్వాలి.

ఈ రకంగా నౌజవాన్ భారత్ సభ ఒక లౌకిక వేదికగా ప్రాచుర్యం పొందింది. నౌజవాన్ భారత్ సభ ఉత్తర్ ప్రదేశ్ తదితర ప్రాంతాల్లో సామూహిక విందులు ఏర్పాటు చేసి వివిధ మతాల, కులాల వారిని ఈ విందులకు ఆహ్వానించేది. జాతీయతాభావాన్ని, లౌకిక విలువలను పెంపాందించటం కోసం రకరకాల కార్యక్రమాలు చేపట్టేది. రాజకీయ, సామాజిక అంశాలను చర్చించటానికి అందరూ పాల్గొనేలా బహిరంగ ఉపాయాలను నిర్వహించేది.

నౌజవాన్ భారత్ సభ విడుదల చేసిన ఒక కరపత్రంలో మార్క్ష, ఏంగెల్స్ లను ప్రవంచంలోనే అత్యంత మహానీయులుగా కొనియాడింది. అప్పట్లో కాంగ్రెస్ పార్టీ నిర్వహించే సమావేశాలలో హిందూ-ముస్లిం-సిక్కు మతాలవారిని సంతృప్తి పరిచేట్లు ‘బందే మాతరం’, ‘అల్లూహో అక్బర్’, ‘సత్ శ్రీ లక్ష్మీ’ అనే నిసాదాలతో

సమావేశాలు ప్రారంభించేవారు. ఈ సాంప్రదాయానికి విరుద్ధంగా నౌజవాన్ భారత్ సభ 'ఇంక్విలాబ్ జిందాబాద్', 'హిందుస్థాన్ జిందాబాద్' అనే నినాదాలు చేసేవారు. ఇది వారి లోకికవాద స్థాటికి నిదర్శనమని అంటాడు హాబీబ్.

'1928 ఏప్రిల్లో నౌజవాన్ సభా పునర్వ్యవస్థికరణ సందర్భంగా ఏర్పాటు చేసిన ఒక సమావేశంలో, మత సంఘాల్లోను, మతతత్వ సంఘాల్లోనూ సభ్యులుగా ఉన్న యువకులను నౌజవాన్ భారత్ సభలో సభ్యులుగా చేర్చుకోవాలన్న ప్రతిపాదనను భగత్సింగ్, అతని కామ్మెండ్లు బహిరంగంగా తిరస్కరించారు. మతం వ్యక్తిగతం. మతతత్వం మన శత్రువు అని ఆయన స్పష్టం చేసారు.' అని బిపిన్ చంద్ర రాస్తాడు. భగత్ సింగ్ 'క్రితీ' అనే వామపక్ష ప్రతికలో రాసిన ఓ వ్యాసంలో 'జనులందరూ ఒకేలాగ ఉండాలి, భేదాలు ఉండకూడదు అని మనం కోరుకుంటాము. వారు అంటరానివారా, అంటదగినవారా, వారి ఆస్తి ఎక్కువా తక్కువా అన్న వైరుధ్యాల బట్టి ప్రజలను అంచనా వేయకూడదు. కానీ సనాతన ధర్మము (హిందూ మతం) ఇలాంటి విబేధాలను ఆమోదిస్తుంది. మన 20వ శతాబ్దంలో కూడా, ఇప్పటికీ, ఓ పండిటో, మాల్య్యో ఓ దిగు కులం పిల్లాడిని సన్మానించాక వారు వారి ఇళ్ళకు వెళ్ళి బట్టలు వేసుకొని స్నేహాలు చేస్తారు...." అని హిందూ ధార్మిక వ్యవస్థలోని అసమానతలనూ, కాంగ్రెస్ పార్టీ నాయకుల కపట రాజకీయాలను బయల్పురుస్తాడు.

ఇక్కడ మరొక ఆసక్తిదాయక విషయం గురించి రాస్తాడు హాబీబ్. సాపర్కర్ స్థాపించిన రాజకీయ పార్టీ అయిన హిందూ మహాసభతో భగత్సింగ్ అమితంగా గౌరవించే లాలాలజపతిరాయ్ సన్నిహితంగా మెలగటం చూసి నౌజవాన్ భారత్ సభా సబ్యుడైన కేదార్నాథ్ సెగల్ ఒక కరపత్రంలో లాలాలజపతిరాయ్ని 'దేశద్రోహి' అని పిలిస్తే, దానికి బదులుగా లజపతిరాయ్ భగత్ సింగుని 'రష్యా చేత ప్రభావితమయ్యాడని 'విమర్శిస్తూ' నన్ను కూడా ఓ లెనిన్గా (భగత్ సింగ్) మార్గటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడని' అంటాడు.

ఈ ఉదాహరణలు నౌజవాన్ భారత్ సభా, అందులోని కీలక నాయకుడైన భగత్ సింగ్ ఆలోచనలు, మతం పట్ల వారికున్న అభిప్రాయాల గురించి వెళ్ళడిస్తాయి.

ఈ దేశంలో భగత్సింగ్ తన ఆలోచనలు, ఆశయాల స్ఫూర్తి కంటే తన త్వాగానికి ప్రతీక అయ్యాడు.

త్యాగానికి ప్రతీక అవ్వడంలో తప్పులేదు కాని భగత్ సింగ్‌ని, కేవలం త్యాగానికి పరిమితం చేయడంలోనే ఉంది అనలు సమస్య. ఇలా పరిమితం చేయడం వెనక పాలకుల, రాజకీయ పార్టీల పాత్ర దాని వలన వాటికున్న ఉపయోగాలు ఎనలేనివి. కడకు ఇదంతా ఒక బహిరంగ రహస్యం.

వాస్తవానికి నిజమైన భగత్‌సింగ్, ఆయన స్వయంగా ఆలోచించిన ఆశయాలు, ఆలోచనలు ఈ దేశంపై ఇంకా ఆవిష్కరించబడలేదు.

కేవలం త్యాగానికి ప్రతీకగా భగత్ సింగ్‌ని వాడుకొంటూ, నిజమైన చరిత్రను పుక్కిటి పురాణాలూ, గాలి వార్తలతో కప్పివేసే పాలకులు ఉన్నంత కాలం బహుశా అ ఆవిష్కరణ జరగకపోవచ్చు.

భగత్‌సింగ్ జీవించిననాడు ఆయన స్వాప్నించిన ఆశయాల్ని, సమాజాన్ని ఈ స్వతంత్ర భారతం నేటికీ సాధించకపోవడం ఆత్మహత్య సదృశ్యం. ఇటువంటి పరిస్థితుల్లో భగత్‌సింగ్ వారసులం అని మనం చాటుకోవాలంటే, ఆయన పేరు స్వరించే, వుటంకించే నైతికత మనకు ఉండాలంటే, కేవలం సంవత్సరంలో వచ్చే వర్ధంతి రోజు జయింతి రోజు “ఇంక్షిలాబ్ జిందాబాద్” “అమర్ రహ్మాన్” సభలు సమావేశాలతో సాధించలేము.

నిజమైన భగత్‌సింగ్ ఏంటో తెలుసుకోవాలి, ఆయన్ని చదవాలి, అర్థం చేసుకోవాలి.

23 సంవత్సరాల నవ యువకుడికి సమాజం పట్ల, మనుష్యుల పట్ల ఉన్న పట్టింపును పట్టించుకోవాలి.

ధనిక, బీద ఎక్కువ తక్కువ లేని సామ్యవాద సమాజాన్ని స్వాప్నించిన ఆయన సమున్నత ఆశయం వెనకాల ఉన్న గాఢమైన ఆలోచనల్ని అర్థం చేసుకోవాలి, వాటి నుండి సూచిటి పొందాలి.

ఆ ఆలోచనల పట్ల, ఆశయాల కోసం కట్టుబడాలి, చుట్టూ ఉన్న వారిని కట్టుబడేలా చేయాలి, కేవలం ఇది మాత్రమే ఆయన వారసత్వంగా నిలబడుతుంది.

వలస పాలన నుండి విముక్తి పొందిన దేశాల్లో ఆయా తిరుగుబాటు స్వాతంత్య ఉద్యమాలకు ఒక రకమైన సాధికారత ఉంటుంది. ఉదాహరణకి, ఇప్పటికీ ఏదైనా ర్యాలీ చేయాల్సి వస్తే స్వాతంత్య సమరయోధుల విగ్రహాల నుండి ర్యాలీలు చేయటం.

ఆ సాధికారతను ఉపయోగించుకొని అధికారంలోకి రావాలని కొన్ని రాజకీయ పార్టీలు చూస్తుంటాయి. అటువంటి ఉద్దేశంతో చరిత్రను, చరిత్రలోని మనుషులను వక్రీకరించాలని చూస్తుంటాయి.

ఇలాంటి వక్రీకరణలకు భగత్ సింగ్ కూడా వేదిక అయ్యాడు.

భగత్ సింగ్ మరణానంతర జీవితం అనేక వైరుధ్యాల మధ్య నిరంతర సంఘర్షణగా కనిపిస్తుంది.

హేతుబద్ధంగా ఓ ప్రత్యామ్నాయ వ్యవస్థను కలలుగన్న భగత్సింగ్, భావోద్వేగంగా దేశం కోసం ప్రాణాలర్పించిన భగత్సింగ్ను మనం భవిష్యత్తులోకి ఎలా తీసుకెళ్ళాలన్నది మనమే ఆలోచించాలి.

ముగింపు:

సామాజిక మార్పుకోసం, యువ నాయకత్వ నిర్మాణం కోసం, భగత్ సింగ్ ఆలోచనలూ, ఆశయాలే సూటిగా వాటికోసం తమ నిత్య జీవితంలో కట్టబడుటకై అనంతపురం జిల్లాలో మొట్టమొదటిసారిగా యువతే లక్ష్మంగా ఏర్పడ్డ వేదికే ఈ భగత్సింగ్ స్టడీ సరిగ్గు. 2019 ఆగస్టు 15 న కొంతమంది విద్యార్థులతో ప్రారంభమై అనతికాలంలోనే అనేకమంది విద్యార్థులు మరియు మేధావుల ఆదరణను చూరగొన్నదని తెలుపుటకు గర్విస్తున్నాము.

స్టడీ సరిగ్గు ఏర్పడ్డ గత రెండెళ్ళ కాలంలో అనేక అంశాలపై కొంతమంది మేధావులతో సదస్సులు నిర్వహించాము. కోవిడ్ సమయంలోనూ ఆస్తేన్ వేదికగా, ప్రజలకు చేరువయ్యాము. స్టడీ సరిగ్గు నిర్వహణలో మమ్మల్ని ప్రోత్సహించి, ఆదరించిన అందరికి ధన్యవాదాలు తెలుపుతూ, భవిష్యత్తులో మరిన్ని కార్యక్రమాలతో భగత్సింగ్ సూటిని కొనసాగిస్తామని తెలియజేస్తున్నాం.

నాస్తికత్వం అతని నైజం భగత్సింగ్

- కిరణ్, సామాజిక కార్యకర్త, వరంగల్

ఉరి తీయబడి ఇప్పటికి 90 సంవత్సరాలు అవుతున్న ప్రజల గుండెల్లో పదిలంగా నిలిచిన భగత్సింగ్ భయమెరుగని వీరుడే కాదు, ఒక గొప్ప విశ్లేషణాపరుడు, నాస్తికుడు.

“నేనెందుకు నాస్తికుడిని” అనే వ్యాసంలో ఒకప్పుడు రోజూ గాయత్రి మంత్రం చదువుతూ, రెండుసార్లు దేవుని ప్రార్థనలు చేసేవాడు దేవుని ఉనికే అసత్యం అనే నిర్ణయానికి రావడానికి “కారణం” ఎలా దోహదపడిందో, ఒక లోతైన విశ్లేషణ చేసాడు.

విశ్వ రహస్యాలను ఛేదిస్తూ అంగారకుడిపై కాలు మోపడానికి ప్రయత్నిస్తున్న మానవ పురోగతి ఒకవైపు ఉన్న ఈ 21 వ శతాబ్దింలోనే అంధ విశ్వాసాలతో కన్న కూతుర్లనే కడతేర్చిన విద్యావంతుల ఉదంతాన్ని ఇటీవల మదనపల్లెలో చూసాము. మతాన్ని, దేవుడినీ విశ్లేషించుకోకపోతే ఇటువంటి సంఘటనలు పునరావృతం అవుతాయనడంలో ఎటువంటి సందేహం లేదు.

భగత్ సింగ్ 90 ఏళ్ళ క్రితం రాసిన ఈ వ్యాసం ప్రస్తుత భారత సమాజానికి చాలా అవసరం, మతాచారాలను గుణ్ణిగా ఆచరించకుండా, భగత్ సింగ్ లేవనెత్తిన ప్రశ్నలను లోతుగా పరిశీలించాల్సిన అవసరం అందరిమీదా ఉంది.

తన మిత్రులలో కొందరు, తానుదేవుని ఉనికిని ఒప్పుకోకపోవడానికి గల కారణం తన అహంకారమనే అభిప్రాయానికి వచ్చారు. ఆ అభిప్రాయం తప్పని భగత్ సింగ్ ఒక చక్కని తర్వాతో నిరూపిస్తాడు.

గడితంలో, ఆ మాటకొస్తే ఏ విజ్ఞాన శాస్త్రంలోనైనా ఒక సిద్ధాంతాన్ని లేదా ప్రతిపాదనను శాస్త్రీయ పద్ధతిలో నిరూపించడానికి విధానాలు ఉంటాయి. ప్రాణి

ఫర్ కాంట్లడిక్స్ అనే పద్ధతిలో ఒక ప్రతిపాదన సత్యమని నిరూపించడానికి ఆ ప్రతిపాదన అసత్యం అని మొదట ప్రతిపాదించి, చివరికి అది వైరుధ్యానికి దారితీస్తుందని నిరూపించి, అందువలన మొదటి ప్రతిపాదన అసత్యం కాదని తీర్మానిస్తాం. భగత్సింగ్ ఇదే పద్ధతిలో ఒక వ్యక్తిలో ఉండే అహంకారం తాను దేవుడిని నమ్మకుండా చేయలేదని నిరూపిస్తాడు. ఆ విధంగా తాను నాస్తికుడిగా మారడానికి తనకు ఆపాదించిన అహంకారానికి సంబంధం లేదని రూఢీ చేస్తాడు.

అవి ఎలాగంటే, మితిమీరిన ప్రజాదరణ పొందిన వ్యక్తి మరొక గౌప్య వ్యక్తి యొక్క గౌప్యతనాన్ని ఒప్పుకోకపోవచ్చు. కానీ ఏ విధంగా ఒక వ్యక్తి యొక్క అహంకారం దేవునిపై ఉండే నమ్మకాన్ని లేకుండా చేయగలదు? కేవలం రెండు విధాలుగా మాత్రమే ఇది సాధ్యమవుతుంది. ఒకటి తాను దేవుడికి ప్రత్యుధ్మి అని భావించినప్పుడు, రెండు తానే దేవుడినని నమ్మినప్పుడు. కానీ ఈ రెంటింటిలోనూ తాను నిజమైన నాస్తికుడు కాలేదు. మొదటి భావనలో తన ప్రత్యుధ్మి ఉనికి లేదని చెప్పలేదు. రెండవ భావనలో ప్రకృతిని నడిపించే శక్తి ఉందని ఒప్పుకోవడం తేలుటమే. ఆ శక్తి తానే అనుకున్నా, ఇంకెవరో ఉన్నారనుకున్నా దేవుడు ఉన్నాడన్న విశ్వాసం సుస్పష్టం. కాబట్టి తాను ఎంత మాత్రం నాస్తికుడు కాలేదు.

తాను నాస్తికుడిగా మారడానికి గల కారణాలను విశ్లేషిస్తూ, “అధ్యయనం” తన ఆలోచనా విధానంలో ఒక గౌప్య మార్పును తీసుకొచ్చిందని, తన నాస్తికత్వానికి జీవితం ఒక పెద్ద పరీక్ష పెట్టిందని చెపుతూ ఆ సమయంలో తన లోలోపల జరిగిన సంఘర్షణలను పారకుల ముందుంచుతాడు భగత్సింగ్.

ఒక ఆస్తికుడు ఏదో ఒక సంఘటన వలనో, భావోద్యోగాల వలనో, ఒక వ్యక్తి ప్రభావం వలనో నాస్తికుడిగా మారలేదు. స్వతంత్రంగా ఆలోచనలు చేసినప్పుడు ప్రశ్నించి సమాధానాలు రాబట్టుకోవడం అలవరుచుకున్నప్పుడు, గుడ్డిగా నమ్మడం వదిలేసి కార్యకారణ సంబంధాన్ని అర్థం చేసుకున్నప్పుడు మాత్రమే ఒక వ్యక్తి శాస్త్రియంగా విశ్లేషించగలదు, నాస్తికుడిగా మారగలదు. అది ఒక రోజులో జరిగే ప్రక్రియ కాదు. ప్రశ్నించే తత్త్వం సహజంగానే అలవరుచుకున్న భగత్సింగ్ జీవితంలో కూడా వివిధ దశలలో ఎదురైన సంఘటనలు, అనుభవాలు, చేసిన అధ్యయనం, విశ్లేషణలు, చర్చలు తాను నాస్తికుడిగా మారేలా చేసాయి.

ఆర్య సమాజీయుడైన తాత మరియు సిక్కు మతాన్ని బలంగా విశ్వసించే తండ్రి ప్రభావాలతో మతాచారాలు పాటిస్తూ పెరిగిన భగత్సింగ్‌కి నేషనల్ కాలేజీలో చేరిన తర్వాత స్వతంత్ర ఆలోచనలకు బీజం పడింది. మతాలలోని అసంబద్ధతలను ప్రశ్నించడం మొదలైంది. కానీ ఇంకా అప్పటికి దేవునిపై విశ్వాసం మాత్రం పోలేదు. తర్వాత తాను విష్వవ పార్టీలో చేరడం జరిగింది. అక్కడ దేవుడిపై తన మెదడులో పుట్టుకొన్నాన్న ప్రశ్నలకి సమాధానం దౌరుకుతుందని ఆశించాడు. కానీ అక్కడ దేవుని ఉనికిపై చర్చలే ఇంకా మొదలుకాలేదు.

ఆ తరువాత పార్టీ ఉనికే ప్రమాదంలో పడి, పార్టీ బాధ్యతలు తన భూజాలపై మోయాల్చిన పరిస్థితుల్లో, పార్టీ సిద్ధాంతాలను ఆధునికరించే క్రమంలో తాను తీసుకున్న ఒక నిర్ణయం తన విష్వవ ప్రస్తానంలో ఒక గొప్ప మలుపు అని భగత్సింగ్ ప్రకటించుకున్నాడు. అదే “అధ్యయనం” చేయడం. ఏ ఆదర్శం కోసం పోరాదాలో అవగతం చేసుకోవడం అన్నింటికంటే ముఖ్యం కదా! అప్పటి నుండి భగత్సింగ్ ప్రపంచ విష్వవ ఆదర్శాలను చదవడం ప్రారంభించాడు. అరాజకీయ (అనారిష్ట్) నేత బకునిన్నను, కొంత మార్గాను, చాలావరకు లెనిన్నను ట్రాట్సీ మరియు ఇతర విష్వవ వీరులను అధ్యయనం చేసాడు. 1926 సంవత్సరాంతము వచ్చేసరికి భగత్సింగ్‌కి “ఈ విశ్వాస్త్రాన్ని సృష్టించింది, నడిపించేది భగవంతుడే” అనే భావన అర్థరహితం అనే నిర్ణయానికి వచ్చాడు. తన మిత్రులతో ఈ విషయంపై అనేక చర్చలు చేసేవాడు.

1927 మే నెలలో భగత్సింగ్ లాపోర్టీ అరెస్టు అయ్యాడు. ఒక పూర్తి నెల రోజులు పోలీస్ లాకవ్‌లో గడిపాడు. తాను నిరపరాధినైనా, బ్రిటీష్ పోలీసు అధికారులు తనకు ఉరిశిక్క విధించేలా చేయగల ఆధారాలున్నాయని బెదిరించారు. పోలీసులు తలుచుకుంటే అబద్ధాన్ని నిజం చేయగలరని భగత్సింగ్‌కు తెలుసు. ఒక పోలీస్ అధికారి తనని రోజు దేవునికి ప్రార్థనలు చేయమని చెప్పేవాడు. కానీ ఇప్పుడు భగత్సింగ్ ఒక నాస్తికుడు. అంతకుముందు ఉరిశిక్క పద్ధ విష్వవకారులందరు వారి చివరి రోజుల్లో దేవుని ప్రార్థనలు చేశారు. ఇది భగత్సింగ్ నాస్తికత్వానికి ఒక పెద్ద పరీక్ష. తనలో ఒక పెద్ద సంఘర్షణ జరిగిందని, చివరకు తాను ప్రార్థించకూడదని నిశ్చయించుకున్నానని చెప్పాడు.

దేవుడిపై ఉండే నమ్మకం కష్టాలను తీర్చులేదు కాని మనస్సులో ఉండే భారాన్ని తగ్గిస్తుంది. మనిషి దేవుడి నుండి ఓదార్పును మధ్యతను పొందుతాడు. కానీ దేవుడు లేకుంటే తనమీద తానే ఆధారపడాలి. భయంకరమైన తుఫానును ఒంటరిగా ఎదుర్కొపడం సామాన్య విషయం కాదు. అటువంటి సమయంలో ఎంతటి గర్వమైనా ఆవిరైపోతుంది. ఆ సమయంలో మనిషి తనకున్న మామూలు నమ్మకాలను కూడా వదిలేయడానికి సిద్ధంగా ఉండడు. అలాంటిది భగవంతుడిపై ఉన్న నమ్మకాన్నే వదిలేయడమంటే, అది గర్వం కాదు. ఇంకేదో బలం. తన కేసులో తీర్పు ఏమెస్తుందో ముందే తెలుసు. ఒక వారంలో వెలువడనుంది. ఒక ఆదర్శం కోసం ప్రాణాలర్పిస్తున్నాననే భావన తప్ప ఈ పరిస్థితిలో వచ్చే ఊరట ఏముంటుంది? ఆస్తికుడైన హిందువు వచ్చే జన్మలో ఒక రాజుగా పుట్టులనుకోవచ్చు. ఒక ముస్లిమ్ లేదా ఒక క్రైస్తవుడు మరణానంతరం స్వర్గంలో విలాసాలు అనుభవించాలని కోరుకోవచ్చు. కానీ నాస్తికుడైన భగత్సింగ్ ఏమి కోరుకోగలడు? ఉరితాడు మెడకు బిగించి, కాళ్ళకింద వాసాలు తొలగించిన క్షణం, అదే చివరి క్షణం “నేను, ఆధ్యాత్మికంగా చెప్పాలంటే నా ఆత్మ అక్కడితే ముగుస్తుంది. ఆ తరువాత అంటూ ఏదీ ఉండడు. ముగింపు గొప్పగా లేని, కష్టాలతో కూడిన ఒక చిన్న జీవితమే నాకు లభించే ప్రతిఫలం. అంతే, నిస్యార్ధంగా, ఎటువంటి ప్రతిఫలం ఆశించకుండా నా జీవితాన్ని స్వీతంత్య సాధనకు అర్పించాను. ఎప్పుడైతే ఇలాంటి ఆలోచనా విధానం కలిగి, మానవాళి కోసం, మానవ కష్టాల విముక్తి కోసం నిబద్ధులైన, స్త్రీ పురుషులు అత్యధికులుగా ఉంటారో, ఆ రోజే స్వేచ్ఛ శకం ఆరంభమవుతుంది. అంతేకాని, రాజునవుతాననుకోవడంలోనో, ప్రతిఫలం ఇక్కడ గాని, వచ్చే జన్మలో గాని లేదా చనిపోయి స్వర్గానికెళ్లినపుడు గాని లభిస్తుందనుకోవడంలో వారు దౌర్జన్యానికి పీడనకు, ఆధిపత్యానికి వ్యతిరేకంగా కార్యోన్ముఖులు కాలేరు. స్వేచ్ఛ మరియు శాంతిని స్థాపించలేరు.”

నవ భారతావని యువ నాస్తికుడు

భగత్సింగ్

- గౌరవ, సామాజిక కార్యకర్త

“అరాచకవాద నాయకుడైన బకునిన్ రచనలను, కమ్యూనిస్టు పితామహుడు కాల్ మార్పు రచనలు కొన్నింటినీ, తమ దేశంలో విషపాలను విజయవంతంగా నడిపిన లెనిన్, ట్రూట్ స్క్యూ తదితరుల ఎన్నో రచనలను అధ్యయనం చేసాను. వారందరూ నాస్తికులే.... ఈ విశ్వాస్ని సృష్టించి, నడిపి, నియంత్రించే సర్వశక్తి సంపన్ముడైన అత్యున్నత శక్తి యొక్క ఉనికి సిద్ధాంతం నిరాధారమైనదిగా 1926 నాటికి నిర్దారణకు వచ్చాను. దేవుని ఔర్లు నా అవిశ్వాసం బయటకు వెళ్ళడించాను. నా స్నేహితులతో చర్చలు చేసాను. నేను నాస్తికుడుగా మారాను.”

(నేనెందుకు నాస్తికుడ్నయ్యాను? - భగత్సింగ్)

పదమూడేళ్ళ క్రితం సంగతి. అవి నేను ధీలీలో పనిచేస్తున్న రోజులు. ఒకరోజు అనుకోకుండా ఆఫీసులో పేపరు తిరగేస్తుండగా సుప్రీం కోర్టు ఆధ్వర్యంలో సుప్రీంకోర్టు మూడ్జియంలో The Trail of Bhagatsingh అనే ప్రదర్శన జరుగుతోందనే విషయం తెల్పింది. భగత్సింగ్ కి సంబంధించిన అనేక అరుదైన వస్తువులు, పుస్తకాలు, జీవిత ఘటనల్ని గురించిన అధ్యాత్మమైన ఆ ప్రదర్శన చూడటం ఒక గొప్ప అనుభవం. నాటికి నా జీవితంలో సూర్యార్థిని నింపిన జీవితాల్లో భగత్సింగ్ ది ప్రధానమైంది.

అప్పటికే భగత్సింగ్ రచనలతో పరిచయం ఉన్నప్పటికీ ఉడకు రక్తంతో ఆ రోజు మూడ్జియం కి వెళ్ళి ఆయన జైల్లో చదివిన పుస్తకాల జాబితా నుండి అన్ని మొత్తం నోట్లు రాసుకున్నాను. ఇప్పుడంటే ప్రతీదానికి నెట్ కి కనెక్ట్ కావడం అలవాత్తింది కానీ అప్పట్లో కొద్దోగాపో అరోగ్యకరమైన ఆలోచనలు, పనులు చేస్తుండేవాడ్నిమో. అలా పదేళ్ళ క్రితం నేను ప్రచురించిన “ పరిచయ పత్రం” అనే కరపత్రం భగత్సింగ్ గురించే. భిన్నాలోచనలుగల అభ్యరథయాదులతో భావోద్యమ కారుల విస్తత సామాజిక మాధ్యమ వేదికగా పెట్టిన “ఇంక్విలాబ్” వాట్సప్ గ్రూప్ భగత్సింగ్ సూర్యార్థితో ప్రారంభించిందే.

మొన్నునో మితుని నుండి ఒక మేసేజ్ వచ్చింది. భగత్తింగ్ భగవద్గీత ద్వారా ఎలా స్వార్థి పొండాడో వివరిస్తూ భగవద్గీత గొప్పతనాన్ని సూచించే మేసేజ్ అది. చదివిన నాకు నోటమాటరాలేదు. ఎందుకంటే, భగత్తింగ్ జైలు నోట్ పుస్తకాలలో కానీ, చదివిన పుస్తకాల జాబితాలో కానీ భగవద్గీత మాటటుంచి అసలు ఏ మతగ్రంథం ప్రస్తావన మచ్చేకేనా లేదు. అప్పటికే అతడు రాటుదేవిన అరాజకవాది, భౌతికవాద దృక్షధాన్ని సమూలంగా అర్థం చేసుకున్న మార్పిష్టు. స్వాతంత్య పూర్వ భారతావనిలో భౌతికవాద దృక్షధంతో, మార్పిష్టు అవగాహనతో “నేనెందుకు నాస్తికుడ్ది?” అనే రచన చేసినవాడు భగత్తింగ్.

అంత చిన్న వయసులో ఒక నిర్మిషమైన సామాజిక చింతనతో, స్వప్తమైన అవగాహనతో అనితరసాధ్యమైన అధ్యయనం, అసాధారణమైన రచనా వ్యాసంగం నిర్వహించిన భగత్తింగ్ని కూడా ఒక మూసలోకిలాగే చవకబారు ప్రయత్నాలు ఎంతగా జరుగుతున్నయో చూస్తే ఆశ్చర్యం వేస్తుంది. భగవద్గీత లోని శ్రీకృష్ణది పాత్రనే ప్రశ్నించిన భగత్తింగ్, అదే భగవద్గీత ఆర్తితో బోధించాడనే ప్రచారాలు చేసేవారికి కనీస లజ్జనేదుండాలి.

మతాలకి అతీతమైన సమానతా వ్యవస్థ కోసం అహార్పతు శ్రమించి అందుకోసమే ప్రాణాలర్పించిన మహానీయుడై కూడా మతోన్నాదిగా చిత్రించే ప్రయత్నం ఇది. నిజంగా భగత్తింగ్ భగవద్గీత జైబిలు ఖురాన్ గురుగ్రంథ సాహాబ్ గ్రంథాల్చి కచ్చితంగా అధ్యయనం చేసాడు, అందులో అనుమానమేం లేదుకానీ అతడక్కడితో ఆగలేదు. అంతకుమించి చాలా రెట్లు ఎదిగాడు. ఒక విశ్వమానవుడిగా మారాడు. అలాంటి భగత్తింగ్ భగవద్గీత జైల్లో చదూతూ దానిని తోటివారికి చెప్పు ఉన్నాడనడం దారుణం.

భగత్తింగ్ నిభార్టైన నాస్తికుడు. అరాచకవాది, మార్పిష్టు, సోషలిస్టు, భౌతికవాది, విశ్వజనీనవాది, మానవతావాది. అతడి జీవితాన్ని అధ్యయనం చేసిన ఎవరికైనా అర్థమయ్యే విషయాలే ఇవి. అలాంటి వ్యక్తిని తమ భాతాలో వేసుకునే కుట్ట అనేక సంవత్సరాలుగా మతోన్నాదులు చేస్తునే ఉన్నారు. కానీ సిగ్గులేకుండా ఇంత బరితెగించి అవాస్తవాలు ప్రచారం చేయడం ఖండించాల్సిన విషయం.

భగత్తింగ్ చదివింది, స్వార్థి పొందింది, బోధించింది అయిన నమ్మిన అనుమానతల్లేని సమతా సమాజ స్వాప్నికులు రాసిన గ్రంథాల్చే కాని వేరే గ్రంథాల్చి కాదు. ఆ మాటకొస్తే జైలులో భగత్తింగ్ చదివిన స్వార్థి పొందిన పుస్తకాల్లో అసలు ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలేవీ లేనేలేవు. తోటి మితులతో జరిగిన వాదనలూ, చర్చలు

ఫలితంగా ఆధునిక భారతావనిలో మొట్టమొదటి నాస్తిక హేతువాద మానవవాద రచన చేసిన (నేనెందుకు నాస్తికుడ్ని?) భగత్పింగ్ ఒక అధ్యాత్మిక గ్రంథాన్ని బోధించాడనే ప్రచారాలు చేయడానికి కనీసం సిగ్గనేది ఉండాలి.

భగత్పింగ్ భావజాలం మీద మీకు అంత ప్రేమే ఉంటే భగత్పింగ్ రచనల్ని ముద్రించి ప్రచారం చేయండి, భగవద్గీత ఆయన బోధించాడనే పనికిమాలిన ప్రచారాలు కాదు, స్వయంగా ఆయనే రాసిన “నేనెందుకు నాస్తికుడ్ని” వంటి చిన్న చిన్న రచనల్ని పార్శ్వాలుగా పెట్టి మీ దేశభక్తి నిరూపించుకోండి. అంతేకానీ ఇలా నీతిమాలిన అబద్ధాలు ప్రచారం చేయకండి.

చివరగా కొన్నాళ్ళ క్రితం రాజమండ్రి లోని ఒక విలాసవంతమైన పెఱటెల్లో రామనామభజనల మధ్య భగత్ సింగ్ కి సంబంధించిన ఒక పుస్తకావిష్కరణ జరిగిన తీరు చూసి వ్యధ చెంది ఆట్రోశంతో ఇంటికొచ్చిన వెంటనే భగత్పింగ్ని గౌరవించక పోయినా ఘర్యాలేదు కానీ ఆయన ఏ భావజాలాన్నయితే జీవితంలో అసహ్యంచుకొని విడనాడాడో దానినే దయచేసి ఆయనకి రుద్ది పలుమార్లు మళ్ళీ మళ్ళీ అతడ్ని హత్య చేయకండంటూ ఆ రచయితకి ఘూటుగా ఒక లేఖ రాశాను.

తెలుగులో కూడా భగత్పింగ్ రచనలు, ఆయన గురించిన సాహిత్యం, శోధన అందుబాటులో ఉన్నాయి. ఎంతోమంది ఆయన జీవితం గురించి, కృషి ని గురించి చెప్పగలవారున్నారు. ఆయన భావాలతో విభేదించే గాంధీయవాదులు, ఘార్వ్యద్ద భ్లాక్, రాయస్టులు, అంబేద్కరిస్టులు, సోఫాలిస్టులు, లోహియెంట్ లు ఇతర లిబరల్ మతస్తులైనప్పటికీ అతడి త్యాగాన్ని, ధీరత్యాన్ని నిజాయితీగా రచనలు, ఉపన్యాసాలతో ప్రచారం చేసారేగానీ భగత్పింగ్ వ్యక్తిత్వాన్ని కించపర్చలేదు. కానీ, ఈరోజు మతోన్నాదం భగత్పింగ్ ని పూర్తిగా మసకబార్బే కాపాయాకరించే దుర్మార్గమైన ఎజిండాలో భాగంగా భగత్పింగ్ పై తప్పుడు ప్రచారాలు చేస్తోంది.

ఇందుకు విరుద్ధంగా భగత్పింగ్ సిసలైన భావాలను మరింత లోతుగా, విస్తృతంగా ప్రజల్లోకి, ముఖ్యంగా యువతలోకి తీసుకెళ్ళగలగడమే ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో ప్రగతిశీల శక్తుల కర్తవ్యం. భగత్పింగ్ వారనత్యాన్ని వధించే కుటుంబాన్ని, ఏయే రూపాల్లో జరిగినా వాటన్నింటినీ తిపికొట్టే తరాలు ఎప్పటికప్పుడు నూతనోత్సాహంతో ఉధృవిస్తూనే ఉంటాయని మతోన్నాద ముష్టురమూకల్ని హెచ్చరిస్తూ ముగిస్తున్నాను.

ఇంక్కిలాబ్ జిందాబాద్

అతనెందుకు నాస్తికుడు?

- కళ్యాణి, సామాజిక కార్యకర్త, ప్రాదరూబాద్

“వాస్తవం చెప్పుకోవాలంటే నా నాస్తికత్వం ఇటీవలిది కాదు.నేను ఎవరకి తెలియని ఒక యువకుడిగా ఉన్న రోజుల్లోనే దైవాన్ని విశ్వసించడం మానివేసాను.”

“...నా నిర్దిష్ట జీవితంలో ఒక మూల మలుపు ఏర్పడింది. “అధ్యయనం” అవసరమన్న ఆవేశం నా మనసులో ప్రతిధ్వనించడం ఆరంభించింది. ప్రతికూలురు తెచ్చే వాదనలను ఎదుర్కొనాలంటే అధ్యయనం ఒక్కటే మార్గమనిపించింది. సిద్ధాంతం సరియైనదని నిరూపించుకోవాలంటే, అధ్యయనం చేసి వాదనలకు అవసరమైన పరిపుణ్ణిని చేజిక్కించుకోవడం అవసరం.”

“1926 సంవత్సరం ముగినేనాటికి ఈ జగత్తును సృష్టించి నడుపుతున్న సర్వాంతర్యామి ఒకడున్నాడన్న విషయానికి ప్రాతిపదిక లేదని నేను విశ్వసించడం ఆరంభించాను. ఈ విషయాన్ని గురించి నా మిత్రులతో చర్చించడం మొదలు పెట్టాను. దానితో నేనే ఖచ్చితమైన నాస్తికుడనయ్యాను.”

“నేను ఎలాగూ ఉరిశిక్క కు ఆహాతికాక తప్పదు కాబట్టి ప్రతిరోజూ రెండు సార్లు ప్రార్థనలు జరుపుకోవలసిందని పోలీసులు నాకు సలహా ఇచ్చారు. అప్పటికే నేను నాస్తికుడను. శాంతి గాను, సరదా గాను ఉన్నప్పుడు నేను నాస్తికుడనని గర్వంగా చెప్పుకోవచ్చ కానీ కష్ట సమయంలో కూడా ఆ సూత్రానికి కట్టబడి వుండగలనా అనేదే కీలక సమస్య. ఈ సమస్యను గురించి బాగా ఆలోచించుకున్న తర్వాత దేవుడిని ప్రార్దించరాదనే నిర్ణయానికి వచ్చాను. అది నిజానికి పరీక్షా సమయం. ఆ పరీక్షలో నేను దృఢంగా నిలవగలిగాను.”

“దైవత్వం పైనా పరలోకంలోని సుఖ భోగాల పైనా నమ్మకం ఉండి ఉంటే మరణం ఆనందకరంగానే ఉండేది. కానీ ఆ మైకంలో నేను ఉండ దల్చుకోలేదు. నేను వాస్తవిక వాదిని. హౌతువాదం సహాయం పైననే నేను నిలబడదలిచాను..”

“దేవుడిని నమ్మడం ఆయనను నిత్యం ప్రార్దించడమూ అత్యంత స్వార్ద పూరితమైన విషయమని నేను భావించుతాను. ప్రార్దించడం ద్వారా దేవుడి నుండి

ప్రయోజనం పొందాలనుకోవడం మానవుని నైతిక పతనానికి నిదర్శనం. అనేక కష్టాలను దైర్యంతో ఎదుర్కొన్న నాస్తికుల జీవితాలను నేను చదివాను. కనుక నేను కూడా ఒక మనిషి వలె చివరి వరకు నా ఆశయాల కోసం మనోనిబృంగంతో నిలబడటానికి చివరికి ఉరి కంబం ఎక్కుడానికి కూడా సంసిద్ధంగా ఉన్నాను.”

*** *** *** ***

భగత్ సింగ్ పేరు చెప్పి భజన చేసే భక్తులు, ఆయన ఫోటోలతో ఫోజులిస్తూ దేశభక్తి నటనలు వెలగబెట్టే వారి మొహన చెఱ్ణున చరిచే అక్కరాల భాస్వరాలు భగత్ సింగ్ రచనలు.

అతిచిన్న వయసులోనే పరిణితి చెందిన భౌతికవాదిగా, పదార్థవాదిగా, తార్కిక ఆలోచనశీలిగా జైల్లో ఉన్నప్పుడు సూటిగా ఆయన “నేనెందుకు నాస్తికుట్టి” (why I am an Atheist?) అనే రచన చేసాడు. పైవి మచ్చకు కొన్ని వాక్యాలు మాత్రమే.

హిందూ, ముస్లిం, లైసప మతాల దుమ్ము దులుపుతూ చార్యాకుడి నుంచి చార్లెస్ డార్విన్ వరకూ జీవం ఎలా ఏర్పడిందనే దానిపై తిరుగులేని స్పష్టతతో చర్చించిన ఆధునిక భారతీయ భౌతికవాద రచన అది!

బ్రాహ్మణత్వాన్ని తీవ్రంగా నిరసిస్తూ పురోహిత వర్గాన్ని సునిశితంగా విమర్శిస్తూ మతాధిపతుల తాటతీసి, మనిషి పక్కాన నిలిచి “నేను నాస్తికుట్టి” అంటూ ఎలుగెత్తి చాటిన భగత్ సింగ్ రాసింది ఒకరకంగా, ‘మానవీయ మ్యానిఫెస్టో’!

అంతేకాదు, అతి చిన్న వయసులో ‘మనిషి జీవితానికి హేతువాదమే మార్గదర్శక సాధనం కావాలని’ చెప్పిన ఈ రచన ఒకరకమైన “రేషనలిష్ట్ మ్యానిఫెస్టో” కూడా అని నా అభిప్రాయం!

అక్కడితో ఆగలేదు. సమాజంలోని ఇంతెత్తున అసమానతలు, అన్యాయాలు, దోషిడీ, పీడన ఉంటే చూడలేని దేవుడ్ది ఏకంగా నియంతయిన నీరో చక్కవర్తితో పోల్చి మార్పిస్తూ మేధావిగా పేదలపక్కాన ప్రశ్నించిన ఈ రచన “సోపలిష్ట్ మ్యానిఫెస్టో” కూడా!

నిజంగా పాలకులకి చిత్తశుద్ధి ఉంటే భగత్ సింగ్ రాసిన ఈ చిన్న వ్యాసాన్ని పాత్యాంశంగా పెట్టాలి! ఆయన భావాలకి వారసులమని చెప్పుకొనేవారు ఈ రచనని విస్తృతంగా ప్రచారం చేయాలి! అన్నిటికి మించి ఆయన ఆశయాల సాధనలో నిజాయితీగా భాగస్వాములవ్వాలి!

నిజం తెలియాలి నేటి తరానికి!

- శివప్రసన్న కుమార్ అవధూత, సామాజిక కార్యకర్త, శ్రీకాకుళం

“దేశం కోసం మరణించే వారు ఎల్లకాలం బతికే ఉంటారు” అని ఘంటా పథంగా చెప్పారు షహీద్ భగత్ సింగ్.

దేశంలో భగత్ సింగ్ అంటే మక్కువ ఉండని యువతీ, యువకులు ఉండరంబే అతిశయోక్తి కాదు. అయితే... అయిన ఏ విధంగా ఆదర్శం? అని పుట్టే ప్రశ్నకు సమాధానం మాత్రం నేటితరం నుంచి సంతృప్తికరంగా ఉండబ్బేదు. ఆయన నాస్తికుడని కొందరు.. మార్పిప్పుట అని ఇంకొందరు.. కాదు విష్వవ పార్టీకి చెందినవాడని మరికొందరు.. ఇప్పుడిప్పుడు తమవాడని మనువాదులు సొంతం చేసుకునే ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు. అయితే... ఒక అభ్యుదయ, వాస్తవవాదిగా, నిజమైన విష్వవకారుడిగా, దేశ భవిష్యత్తుపై విశాలమైన దృక్పథం ఉన్న ఓ స్వామైకుడిగా భగత్ సింగ్ ను గుర్తించడానికి ఈ దేశానికి మరికొన్ని దశాబ్దాలు పట్టక తప్పదు. కారణం... మార్కెట్లో ఉన్న 90 శాతం పుష్టకాల్లో ఏదో ఒక రాజకీయ పార్టీ, అనుబంధ సంఘాలు ఆయనను తమకు అనుకూలంగా చూపించుకున్నవే ఉన్నాయి. వాటినే చదివిన యువత కూడా భగత్ సింగ్ ఆశయం, ఆలోచన.. ఇదేనేమా అని తప్పుడు అభిప్రాయానికి వచ్చే ప్రమాదం ఉంది. నామై కూడా ఇదే అభిప్రాయం బలంగా ఉండింది. అంతకుమించి ఈ షహీద్ ను ఆమోదించడం అంటే.. గాంధీని విమర్శించాలనే బలమైన వాడన అందరిలానే నాటుకుపోయింది. నుమారు 2014 మార్చి వరకు నాలో ఈ భావాలు దృఢంగా ఉండేవి. ఎంతలా.. అంటే.. భారతీయ కరెన్సీపై మహాత్మాగాంధీ బొమ్మను తోలగించి, నేతాజీ, భగత్ బొమ్మలు ముద్రించాలని సామాజిక మాధ్యమాల్లో పోస్టింగ్లు పెట్టేస్తాయిలో పిచ్చి ఉండేది. కానీ... దేశభక్తి అంటే ప్రాణాలు తీయడం కాదు.. ప్రాణాన్ని అర్పించగలిగే సహనం కలిగి ఉండలమని ఆ తరువాత తెలుసుకున్నాను. భారత స్వాతంత్య విష్వవోద్యమంలో.. గాంధీ-భగత్ సింగ్ ఇద్దరు ద్రువతారల్లో ఎవరినీ తక్కువ చేయక్కదేదు కదా.

2006 సెప్టెంబర్లో ఓ రోజు... విజయనగరం జిల్లా నెల్లిమర్ల మండలం అలుగోలు బీసీ వసతిగృహంలో ఓ కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ అనుబంధ విద్యార్థి సంఘం అక్కడి విద్యార్థులతో సమావేశమైంది. హస్టల్ సమస్యలపై నేను మాటల్డాడితే.. అప్పుడా విద్యార్థి సంఘం అభినందిస్తా ఇచ్చిన బహుమతి భగత్సింగ్ పుస్తకం. జీవితంలో ఆటల పోటీల్లో గుంపుగా కాకుండా వ్యక్తిగతంగా పొందిన తొలి జ్ఞాపకం అది. అంతకుముందు భగత్సింగ్ పేరు తప్ప, మొహం గుర్తుపట్టేంత గుర్తు కూడా లేదు నాకు.

భారత విష్ణవోద్యమంలో భగత్సింగ్ తనకు ఆదర్శంగా భావించే కాకోరి వీరులు.. రామప్రసాద్ బిసిగ్ల్, అస్సబుల్లా భాన్ల అద్భుత-అమరగాథ (విజయవిషోరం రమణమూర్తి), మోహన్ దాస్ (రాజమోహన్ గాంధీ) తదితర రచనలు చదివేంత వరకు సాధారణమైన అవగాహనే ఉంది. భగత్సింగ్ ఉరిశిక్కు కారణం.. గాంధీ అని అందరు యువతలాగే భ్రమ అన్నాళ్లా నన్ను ఆవరించి ఉంది. భగత్ సింగ్ ఉరిశిక్క విషయంలో గాంధీ క్షమాభిక్ష కోరదం సబబుగా ఉంటుందా? “భగవంతుడు ప్రసాదించిన జీవితాన్ని మరణ శిక్ష పేరుతో అర్థాంతరంగా ముగించే అధికారం ఎవరికీ లేదని” గాంధీ చాలా సందర్భాల్లో బహిరంగంగా ప్రకటించారు. బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం విధించిన ఉరి శిక్షను రద్దు చేయాలని కోరుతూ ఆయన తండ్రి కిషన్ సింగ్ చేసిన ప్రయత్నాలను ముందుగా ఖండించింది భగత్ సింగ్ అని గుర్తుంచుకోవాలి. “ఇదే పని మరొకరు చేసి ఉంటే కాలర్ పట్టుకునే వాడినేమో. మీపై ఉన్న గౌరవంతో ఆపని చేయలేక పోతున్నా” అని కన్నీటి పర్యంతం అయ్యారు. “నమ్మిన సిద్ధాంతం కోసం ప్రాణాన్ని తృణప్రాయంగా అర్పించాలి తప్ప, శత్రువు ముందు క్షమాపణ అర్థించదం మరణం తోనే సమానం” అనే తెగువ, విష్ణవం ఆయనలో అనువఱివునా ఉన్నాయని భగత్ సింగ్ భావాలను యాథాతథంగా అర్థం చేసుకోవాలి. మరిక అనుమానాలకు, దాపరికాలకు తావెక్కడ ఉంది? ఆధారం లేకుండానే ఆరోపణలను నమ్మేనే నా తరం ఇప్పటికైనా ఆత్మావలోకనం చేసుకోవాలి. బడుల్లో... ఫోటోలు పెట్టడం మాత్రమే కాదు.. యువతకు మార్గం చూపే ఏ ఇజం.. కుడి, ఎడమ భావజాలాలు లేని స్వార్థినింపే సాహిత్యం పార్శ్వ పుస్తకాల నుంచే విద్యార్థులకు పరిచయం చేయాలి.

23 ఏళ్ల నవ యవ్వనం. నూనూగు మీసాల ప్రాయం. ప్రాపంచిక ఆకర్షణ, కోరికల వైపు సులభంగా మళ్ళీ వయస్సు. ఇవేవీ భగత్ సింగ్ కు అడ్డరాలేదు. దేశ జనాభాలో సుమారు 60 శాతం మంది యువతే. అంటే... ఇంచుమించుగా 75 కోట్ల మంది ఆయన వయస్సు వారే ప్రస్తుతం దేశంలో ఉన్నాం. కానీ... ఆయనలూ స్వేచ్ఛ, సమానత్వం, దేశం ఎదురొంటున్న సమస్యలపై పిడికిలి బిగించి, దైర్యంగా ముందడుగు వేయగలిగే వాళ్లం కనీసం వేలల్లో కూడా లేకపోయాం. ఓ సందర్భంలో... “నాకూ ఆశలూ, ఆకాంక్షలూ ఉన్నాయి. ఆనందమైన జీవనం గడపాలని ఉంది. అయితే అవసరం వచ్చినప్పుడు వీటన్నిటినీ త్యజించగలను. ఇదే అసలైన బలిదానం” అని భగత్ సింగ్ సగర్వంగా చెప్పగలిగారు. అదే చేసి, చూపారు. ఇదేమీ... కేవలం ఒక ప్రాంతం కోసమో.. కులం, వర్గ, వ్యక్తిగత స్వార్థ ప్రయోజనాల కోసం కాదని తెలుసుకోవాలి. ఉరికొయ్యను ముద్దాడుతూ ప్రాణాలర్పించింది.. మనలాంటి యువతలో స్వార్థ నింపేందుకే అని గుర్తుంచుకోవాలి. మన సోదరుడి వయస్సు ఉన్న యువకుడు.. మన స్నేహితుడిలా భావజాలం నింపుకొన్న ఆత్మయుడు.. మన కోసం ప్రాణాలర్పించిన రక్త సంబంధికడి రుణం మనమే తీర్చుకోవాలి. దేశవ్యాప్తంగా భగత్ సింగ్ 90వ వర్ధంతి జరుగుతున్న సందర్భంలో... ఆయన ఆశయాలను సాధించడం ద్వారా నిజమైన నివాళులర్పించాలి. రండి... విమర్శనా దృష్టితో, స్వతంత్రంగా ఆలోచించగలిగే నిజమైన ఉద్యమకారులుగా మార్పుకు ముందడుగు వేద్దాం.

జైహింద్... జై భారత్.

అంటరానితనం, రైతు ఉద్యమ సమస్యల నేపథ్యంలో, భగత్తసింగ్

- రాహుల్ మాగంటి

నెంటర్ ఫర్ మోడన్ ఇండియన్ స్టడీస్, యూనివర్సిటీ ఆఫ్ గౌట్టిగన్, జర్జీనీ

వదహారు ఎళ్ళ భగత్ సింగ్ 1923లో అంటరానితనం గురించి ఒక వ్యాసాన్ని ప్రాసాదు. ఈ వ్యాసాన్ని జాన్ 1928 లో ‘కీర్తి’ అనబడే పత్రికలో ‘అంటరానితనం సమస్య’ శీర్షికతో ప్రచురించారు. భగత్తసింగ్ ప్రాసిన ఇతర వ్యాసాలు -‘నేను నాస్తికుడిని ఎందుకు’, ‘యువ రాజకీయ కార్యకర్తలకు’ - మనకు బాగానే సుపరిచితం. కానీ వాలా కారణాల వలన ‘అంటరానితనం సమస్య’కు మాత్రం పైన సూచించిన వ్యాసాలకు వచ్చిన గుర్తింపు రాలేదు. ఈ వ్యాసంలో మనం భగత్తసింగ్ ప్రాసిన ‘అంటరానితనం సమస్య’ యొక్క నేపథ్యం, సందర్భం మరియు విషయము చర్చించి సమకాలీన రాజకీయ పరిస్థితులకు అన్వయించుకుని ప్రస్తుతం దేశం అంతటా జరుగుతున్న రైతు ఉద్యమాలను అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించాడు.

ఇంతకి ‘అంటరానితనం సమస్య’ లో భగత్ సింగ్ ఏం చెప్పాడు? కాకినాడలో జరిగిన కాంగ్రెస్ మహాసభలో మహామృద్గ అలీ జిన్స్వో ప్రవేశపెట్టిన తీర్మానానికి వ్యతిరేకంగా ఈ వ్యాసాన్ని భగత్ సింగ్ ప్రాసాదు. మహామృద్గ అలీ జిన్స్వో ప్రవేశపెట్టిన తీర్మానం ప్రకారం దళితులను హిందువులుగా మరియు మహామృద్గ యులుగా విభజించి వారి యొక్క బాగోగులు మిషనరీ సంస్థలు చూసుకోవలసిందిగా సూచించాడు. ఇలా మత పరమైన విభజన వల్ల దళితులకు ఒరిగేది ఏది లేదని ‘అంటరానితనం సమస్య’ వ్యాసంలో భగత్ సింగ్ అభిప్రాయపడ్డాడు. వ్యాసం యొక్క మొదటి భాగంలో భారత సమాజం (ముఖ్యంగా హిందు సమాజం) దళితులను ఎంత హీనంగా చూస్తుందో వర్ణిస్తాడు. హిందు సమాజం దళితులను ఇంత హీనంగా చూడటం వలనే దళితులు వేరే మతాలకు మారుతున్నారని, ఈ మత మార్పిడి నింద వేరే మతాల మీదనో దళితుల మీదనో వేయడం కన్నా ఈ అంటరానితనం మరియు కుల పిచ్చిని హిందువులు వదలాలని పిలుపుని ఇచ్చాడు.

‘నౌజవాన్ భారత్ సభ’ మరియు ‘యూత్ కాంగ్రెస్’ గ్రామాలలో అంటరానితనానికి వ్యతిరేకంగా మానవ సమానత్వాన్ని మరియు సాదరభావాన్ని ప్రచారాన్ని చేయడం ప్రారంభించాయి. కానీ ఈ ప్రచారాన్ని ప్రభుత్వ ఏజెంట్లు తిపికొట్టడానికి ప్రయత్నించారు. భూమి ఉన్న జాట్ రైతుల అభ్యద్రితా భావాలను వాడుకుని వారిని భయపెట్టారు. దళితులను సమానులుగా చూస్తే వారు రేపటి నుండి జాట్ భూములలో వని చేయడానికి రారని హెచ్చరించారు. దీని వల్ల జాట్ రైతులు ‘నౌజవాన్ భారత్ సభ’ మరియు ‘యూత్ కాంగ్రెస్’ ప్రయత్నాలను ఎదుర్కొన్నారు. భగత్ సింగ్ అగ్ర కులాల యొక్క నైతిక విలువలకి కూడ విజ్ఞప్తులు చేశాడు. మన దేశంలో మనం కొంతమందిని తక్కువ చేసి వివక్ష చూపిస్తుండగా తెల్లవారు మనపైన చూపిస్తున్న వివక్ష గురించి మనకు మాట్లాడే నైతిక హక్కు లేదని భగత్ సింగ్ ఈ వ్యాసంలో ప్రాసాదు. తోటి మానవుల ప్రాధమిక హక్కులను మనమే తిరస్కరించినప్పుడు మరింత ఎక్కువ రాజకీయ హక్కులను ఎలా అడగ వచ్చునని మనల్ని ప్రశ్నాసాదు. కానీ అగ్ర కులాలు తమంతట తామె మారిపోయి అంటరానితనాన్ని కుల పిచ్చిని నిర్మాలించవని, అందువలన దళితులు ఏకం అయ్యి సంస్థాపరమైన నిర్మాణం నిర్మించుకుని పోరాదాలని పిలుపుని ఇచ్చాడు.

దళితుల సమస్య కేవలం అంటరానితనం, కుల వివక్ష మాత్రమే కాదని వారి దగ్గర దబ్బులు ఉన్నా ‘భూమి పరాయాకరణ చట్టం’ ప్రకారం భూమిని కొనుగోలు చేయలేదని భగత్ సింగ్ ప్రాసాదు. కులం మరియు భూమి మధ్య ఉన్న సంబంధాన్ని సూటికరించి కులం ఎలాంటి భౌతిక పరిస్థితులలో పునాది దాల్చుకుందో చెప్పిన వ్యక్తులలో మొదటి వ్యక్తి భగత్ సింగ్. కులం అనేది కేవలం ఉపరితలం సమస్య కాదని, దానికి భౌతిక పునాది ఉండని అభిప్రాయపడ్డాడు. కుల వ్యవస్థ యొక్క లక్ష్యం కేవలం దళితులను అంటరానివారిగా మాత్రమే చూడటం కాదని, వారిని అపవిత్రమైనవారిగా భావించి వారి నుంచి భూమిని దూరం చేసి వారిని కార్యికులుగా మార్చడం కూడ కుల వ్యవస్థ లక్ష్యం అని భగత్ సింగ్ ప్రాసాదు. అందువలన దళితులను అనశ్లేష కార్యికవర్గంగా గుర్తించి వారిని అణచివేతకు మరియు పేదరికానికి గురిచేస్తున్న పెట్టుబడిదారీ బ్యారోక్రాటిక్ వ్యవస్థకు వ్యతిరేకంగా పోరాదాలని పిలుపుని ఇచ్చాడు. ‘కార్యికులారా, ఏకం కండి - మీ గొలుసులు తప్ప మీరు కోల్పేయేది ఏమీ లేదు. ఈ అణచివేత వ్యవస్థకు వ్యతిరేకంగా లేచి తిరుగుబాటు చేయండి. క్రమబద్ధత మరియు సంస్కరణవాడం వలన మీకు ప్రయోజనం

ఉండదు. సామాజిక అందోళన నుండి విషపాన్ని ప్రారంభించి రాజకీయ మరియు ఆర్థిక విషపం కోసం మీ నడుముని కట్టుకోండి. మీరు మాత్రమే మన దేశ స్తంభాలు మరియు దాని ప్రధాన బలం. నిద్రపోతున్న సింహల్లారా! తిరుగుబాటు పతాకాన్ని ఎగురవేయండి' అంటూ భగత్ సింగ్ తన వ్యాపాన్ని ముగిస్తాడు.

కట్ చేసే, డిసెంబర్ 2020. రాజధాని ఫిల్మ్లో లక్ష్మాది మంది రైతులు ముఖ్యంగా జాట్ రైతులు మరియు ఇతర అగ్ర కులాలు ప్రభుత్వం తీసుకొనివచ్చిన మూడు వ్యవసాయ బిల్లులకు వ్యతిరేకంగా పోరాదుతున్న విషయం మనకు తెలిసిందే. ఈ నిరసనలలో అగ్రభాగాన ఉండి నడిపిస్తున్నది ధనిక రైతుల వర్గం. ప్రభుత్వం తీసుకొని వస్తున్న ఈ బిల్లులు మొత్తం వ్యవసాయాన్ని కార్బోరేట్ కంపెనీల చేతుల్లో పెడుతుంది. దీని వలన కేవలం రైతులు వారి భూమిని కోల్పోవడమే కాకుండా 140 కోట్ల మంది భారతీయులు ఆహార భద్రతని కోల్పోతారు. అందువలన ఈ మూడు వ్యవసాయ బిల్లులను మనం తప్పకుండా వ్యతిరేకించవలిందే. కాని ఈ బిల్లులను వెనక్కి తీసుకోవడం వలన, కనీస మద్దతు ధరకు చట్టబద్ధత కల్పించడం వలన కాని వ్యవసాయ రంగంలో అధిక సంఖ్యలో ఉన్న వ్యవసాయ కార్బుకులకు ఒరిగేది ఏమి ఉండదు. వ్యవసాయ కార్బుకులలో అధికమంది భూమిలేని దళితులు. అనాది కాలంగా వ్యవసాయ కార్బుకులు వారి వేతనాలు పెంచమని, పని గంటలు మరియు శ్రమ చేసే పరిస్థితులను నియంత్రిస్తూ చట్టం చేయమని, MGNREGA కింద పనులను పెంచమని, మిగులు భూమిని పంచమని పొరాదుతున్న ప్రభుత్వం కాని రైతులు కాని పట్టించుకోలేదు. వారి కింద పనిచేస్తున్న వ్యవసాయ కార్బుకుల బాధలే ఈ రైతులు పట్టించుకోకపోతే పెద్ద రైతులు ప్రభుత్వాన్ని డిమాండ్ చేసే నైతిక హక్కు ఉందా? భగత్సింగ్ అయితే లేదంటాడు.

కనీస మద్దతు ధరకు చట్టబద్ధత కల్పించమని అడుగుతూనే, మూడు వ్యవసాయ బిల్లులను ఉపసంహరించమని డిమాండ్ చేస్తూనే పైన పేరుకొన్న వ్యవసాయ కార్బుకుల డిమాండ్నను కూడ ప్రస్తుత రైతు ఉద్యమం పరిగణనలోకి తీసుకొని ఉద్యమాన్ని కొత్త వర్గాలకు ఆకర్షణీయంగా చేయాలి. అప్పుడు ఉద్యమం మరింత ఉద్యతంగా తయారయ్య రాజ్యాన్ని ఎదుర్కొనే అవకాశం ఉంది. అలాగ కాకుండా ఈ ఉద్యమం కేవలం రైతుల ఉద్యమంగానే మిగిలిపోతే రాజ్యానికి కూడా అణగదొక్కడం నుంచి.

నిత్యనూతన స్వార్థ

కామైడ్ భగత్ సింగ్

– బోయినపల్లి రాము, పిడియస్ యు రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి, తెలంగాణా

“సాహృద్యవాదమే మాకు బద్ద శత్రువు. నమ సమాజమే మా ద్వేయం. సాయిధ పోరాటం ద్వారానే భారతదేశ విముక్తి సాధ్యం. సోషలిజమే మా అంతిమ లక్ష్యం” అంటూ ప్రపంచానికి దైర్యంగా తమ ప్రణాళికను పోరాట మార్గాన్ని ప్రకటించాడు కా॥ భగత్ సింగ్. కర్తార్ సింగ్ శరభా అనే విష్వవకారుడి మరణం భగత్ సింగ్‌లో దేశ స్వాతంత్యం కోసం ప్రాణాలకు తెగించి పోరాదాలనే కసిని పెంచింది. ఆయన త్యాగం ఆలోచనా విధానం, పోరాట పటిమ, మానవత్వం, మనుషుల మధ్య సమానత్వం ఆయనను ఎల్లలులేని మనిషిగా మార్చి నేటికి నిలబెడుతున్నాయి. నేటి పాలక వర్గాల దురాగతాలకు వ్యతిరేకంగా ఎవరైనా గొంతు విష్పుతున్నారంటే అది కచ్చితంగా భగత్ సింగ్ స్వార్థే అనడంలో ఎలాంటి అనుమానం లేదు.

బిజెపి అధికారంలోకి వచ్చిన తరువాత చాతుర్వర్ణ ధర్మం అమలు చేయడానికి శతవిధాలుగా ప్రయత్నిస్తున్నది. అన్ని మతాలు సామరస్య జీవనానికి అలవాటు పడుతున్న సమయంలో ఎన్నార్స్, సిఎవ లాటి చట్టాలు తెచ్చి మనుషులను మతాల పేరుతోటి వేరుచేస్తున్న ఆలోచనలకు వ్యతిరేకంగా పోరాదుతున్నారంటే అది కచ్చితంగా భగత్ సింగ్ పోరాట స్వార్థే, వ్యవసాయాన్ని కార్బోర్చర్టలకు అప్పచెఱుతూ బిజెపి తెచ్చిన మూడు నల్ల చట్టాలకు వ్యతిరేకంగా ఈ దేశ రైతాంగం పోరాదుతున్నారంటే అది భగత్ సింగ్ పోరాట స్వార్థే. భగత్ సింగ్ జైలులో వున్నపుడు తను కొన్ని పుస్తకాలు సగం చదివి పేజీని మతడపెట్టడు మేము ఇప్పుడు ఆ పుస్తకంలోని మడత పెట్టిన పేజీని తెరిచి అక్కడ నుండి చదువుతున్నాం అని ప్రకటించారు. అంటే భగత్ సింగ్ పోరాట స్వార్థాని కొనసాగిస్తా ఆయన బాటలో నడుస్తూన్నాం అని ప్రకటించారు. భగత్ సింగ్ జీవితం కేవలం 23 సంవారాలకే (1907 సెప్టెంబర్

27, 1931 మార్చి 23) అందులో 10 సం॥రాలే రాజకీయ జీవితం, ఈ కాలంలో ప్రపంచాన్ని అధ్యయనం చేసి అన్ని సమస్యల పరిష్కారానికి ప్రజా పోరాటాలే, అంతిమంగా శ్రామికవర్గం అధికారంలోకి రావడమే పరిష్కారం అంటూ అనేక విశ్లేషణలు చేశాడు.

నేను నాస్తికుడిని ఎందుకయ్యాను అనే వ్యాసంలో దేవుడు, మతం, కులం, మూడు నమ్మకాలకు వ్యతిరేకంగా తన స్ఫుర్తమైన వైభారిని తెలియచేశాడు. మన దేశ ప్రగతికి అంధ విశ్వాసాలు, మత మౌడ్యం ఓ పెద్ద అడ్డంకిగా తయారయ్యాయి. అవి మన మార్గానికి అడ్డు పడుతున్న రాతి బండలు. వాటిని ఎలాగైనా తొలగించుకోవాలి అన్నారు. పైగా “మత కలహోలు - వాటి నివారణోపాయాలు” అనే వ్యాసంలో ఒక నిర్దిష్టమైన పరిష్కార మార్గం సూచించారు. దేశ ప్రజలు పరస్పరం కలహించుకోకుండా నివారించాలంటే వారిలో వర్గచైతన్యం ఎంతో అవసరం మీ అసలు శత్రువు పెట్టుబడిదారుడు. అందువలన వాడి ఎత్తుగడల నుండి మిమ్మల్ని మీరు కాపాడుకోవాలి. వాడు ఆడమన్నట్లు మీరు ఆడరాదు. నిరుపేద శ్రామికులకు మనం ఈ విషయం చెప్పాలి. ప్రపంచంలో పేద ప్రజల హక్కులన్నీ ఒక్కటే. మతం, రంగు, కులం, జాతీయత, దేశం అనే తేడాలను చెరిపివేసి “ప్రపంచంలోని పేద ప్రజలు ఏకమై ప్రభుత్వ యంత్రాంగాన్ని హస్తగతం చేసుకోవాలి. అందులోనే వారికి మేలుంది”. అంటూ అంతర్జాతీయంగా పేద ప్రజల మధ్య సోదర సాభ్రాతృత్వాన్ని చాటి చెప్పారు. గాంధీ నెప్రూలకంటే ముందే భారతదేశానికి “స్వరాజ్యం” కావాలనీ కలలు కన్నాడు భగత్తింగ్. స్వాతంత్ర్యం అంటే కేవలం అధికారుల మార్పిడే కాదు, మనిషిని మరో మనిషి జాతిని మరో జాతి దోషుకోవడానికి అసాధ్యమయిన ఆర్థిక సాంఘిక, రాజకీయ, వ్యవస్థ ఉనికిలోకి రావాలని అన్నారు. కానీ నేటికి ఆయన ఆశయం పూర్తి కాలేదు. 1947 అగష్ట 15 నాడు జరిగిన “అర్థరాత్రి స్వాతంత్ర్యం”తో అమరుల ఆశయాలు నెరవేరలేదు.

1928లో “నవజవాన్ భారతీసభ ప్రణాళిక” అనే వ్యాసంలో భగత్తింగ్ భారత దేశంలో విష్వవం పట్ల తన అవగాహన చాలా వివరంగా వివరించారు. “విష్వవం అంటే ప్రజల ద్వారా, ప్రజల కోసం ఇంకో విధంగా చెప్పాలంటే 98 శాతం ప్రజల కోసం స్వరాజ్యం. ఈ స్వరాజ్యం ప్రజలు సాధించుకుంటారు. అయితే

ఇది చాలా కష్టతరమైన పని. మన నాయకులు ఎన్నో సూచనలు అయితే ఇచ్చారు కానీ ప్రజలను చైతన్యవంతులను చేసేందుకు ఏదైనా ఒక పథకాన్ని రూపొందించి, దానిని అమలు పరిచేందుకు ఏ ఒక్కరూ సాహసించలేదు. పెద్ద పథకం గాకుండా సూక్ష్మంగా మేము చెబుతున్నాం మన ఆశయ సిద్ధికోసం రఘ్యన్ యువకుల వలే మేధావులైన మన దేశ యువకులు కూడా గ్రామాల్లోకి వెళ్లిపోవాలి. వాస్తవంగా భారతీయ విప్లవం అంటే ఏమిటో వారికి అర్థం చేయించాలి. రాసున్న విప్లవం అంటే కేవలం అధికార మార్పిదే కాదు. సరికొత్త వ్యవస్థ వనికిలోకి రావడం అని చెప్పాలి. అది ఒక కొత్త రాజ్యపాలన అని వారికి వివరించాలి. అది ఒక దినంలో, ఒక యేడాదిలోనో ముగినే పని కాదు కొన్ని దశాబ్దాల పాటు మహత్తర బలిదానాలతో మాత్రమే పూర్తి చేయగలుగుతారు.

విప్లవ యువకులే ఆ పని చేయగలుగుతారు. “విప్లవకారుడంటే ఒక బాంబు. ఒక పిస్తోలో చేతపుచ్చుకున్నవాడని మా అభిప్రాయం కాదు” అన్నారు. అయితే ఇక్కడ భగతీసింగ్ దృష్టిలో బాంబులు, పిస్తోళ్ళు అనేవి నిరుపయోగం అని అర్థం కాదు. విప్లవ పార్టీకి సైనికవిభాగం తప్పక ఉండాలి. కానీ ఆ బాంబులు, పిస్తోళ్ళు పార్టీ రాజకీయ నిర్వాహణకు అండగా ఉండాలి. కానీ అవే ఇష్టరాజ్యంగా వ్యవహారించరాదు అని ఆయన అభిప్రాయం. ప్రధానంగా భారత విప్లవం విజయవంతం కావాలంటే రైతాంగంపై, కార్పుక వర్గంపై ఆధారపడాలన్నారు. ఆ వెలుగులోనే 1928లో కామేడ్ భగతీసింగ్ - చంద్రశేఖర అజాదీలు కలిసి దేశంలో కొన్ని విప్లవ గ్రూపులను కలిపి “హిందుస్తాన్ సోషలిస్టు ఆర్టి” అనే సంస్థను స్థాపించారు.

నలుపు - తెలుపు, పాలకుడు - పాలితుడు, ధనికుడు - నిర్దస్తుడు, స్వశ్రూపుడు - అస్వశ్రూపుడు, మొదలైన పదాలు ఎప్పటిదాకా వాడబడుతుంటాయో అప్పటిదాకా మానవనిలో ప్రేమ సమానత్వం విలసిల్లవు అని ప్రకటించాడు. స్వేచ్ఛగా ఉన్న జాతులు మాత్రమే ప్రేమ, సమానత్వాన్ని ఇష్టగలవు అని ప్రకటించాడు.

ఈ భారతీయ యువకుడా! ఆదమరిచి ఏమిటా మొద్దు నిద్ర లే! కళ్ళు తెరిచి చూడు ఎదురుగా తూర్పు దిక్కు ఎలా సింధూరం పులుముకుండో! ఇలా ఎక్కువనేపు

నిద్రపోకు - నిద్రపోదలచుకున్నావా, శాశ్వత నిద్రలోకి వెళ్లపో. అంతేగాని కాలపురుషుడి ఒడిలో నిద్రపోతావేం? మాయ, మోహం, మమకారం అన్ని విడిచి గర్జించు అంటూ ఇలా యువతను మేల్కొలిపాడు.

విద్యార్థులు-రాజకీయాలు అనే తన పత్రిక సంపాదకీయంలో ‘విద్యార్థులు-రాజకీయాలు’ అనే అంశంపై స్పష్టంగా తన అభిప్రాయాన్ని రాశాడు. నేడు పంజాబ్లోని విద్యాసంస్థలు విద్యార్థులు రాజకీయాలు చేయరాదని ఆంక్షలు విధిస్తున్నది. ఇది ముమ్మాటికి తప్ప. స్వేచ్ఛకోసం, స్వాతంత్ర్యం కోసం పోరాదవలసింది విద్యార్థులే. పోరాటంలో ముందు నడిచేది కూడా విద్యార్థులే అన్నాడు. ఇంగ్లాండులో విద్యార్థులందరూ కాలేజి మానేజి జర్యసీకి వ్యతిరేకంగా పోరాదారు. ఈనాడు అహ్మదాబాదు నేపస్ట్ కాలేజి కుర్రాళ్ళు సత్యాగ్రహం ద్వారా భార్టీస్తీ ఉద్యమకారులకు సాయపడుతున్నారు. ఇలా ప్రతి పోరాటంలో విద్యార్థులు సహాయపడుతున్నారు. కొన్నిచోట్ల ముందుండి పోరాటం నడిపిస్తున్నారు. అసలు విద్యార్థులు రాజకీయాల్లోకి రావద్దని అనడం అంటే స్వేచ్ఛ స్వాతంత్ర్యాన్ని అడ్డకోవడమే అంటూ ప్రకటించాడు!

ఇలా అనేక విషయాలపై స్పందిస్తూ భారతదేశ విప్లవానికి వేగుచుక్క అయిన కామ్మెండ భగత్సింగ్ నిత్యసూటిగా మిగులుతాడు. కర్ణకులు, కార్యకులు, విద్యార్థులు, మేధావులు సమస్యలపై ఎవరు పోరాటం చేసినా ముందుగా గుర్తాచ్చేది భగత్సింగ్. కేవలం పోరాట దిక్కుచిగా కాకుండా ఆయన ఆశయాలను కూడా సాధించాల్సిన అవసరం ఉన్నది.

అభ్యదయ భావాలు కల:

భగత్సింగ్

- బోట్టు లక్ష్మణరావు, స్టూడెంట్ ఫెడరేషన్, విజయనగరం

ఎంతటి బలహీనులైనా ఆ పేరు వింటే విష్వవిభాగ పరుగులు తీస్తారు. కట్టబానిసలైనా ఆయన గాలి సోకితే ఉద్యమిస్తారు. ఆయన పేదల పాలిట దేవుడు. యువకుల పాలిట వీరుడు. పెట్టబడిదారుల గుండెల్లో గుబలు రేపిన ధీరుడు. పెత్తందార్లను పారదోలిన శ్రామికవీరుడు.

ఆతడే భారతమాత కన్న అగ్నిజ్యాల భగత్సింగ్.

భగత్సింగ్ 28 సెప్టెంబర్, 1907 లో ఆప్టటి పంజాబ్ రాష్ట్రంలోని బంగా గ్రామంలో కిషన్ సింగ్, విద్యావతి దంపతులకు జన్మించారు. వీరి కుటుంబ సభ్యులందరూ భారత స్వాతంత్య ఉద్యమంలో పాల్గొన్నవారే. భగత్సింగ్ మూడు సంవత్సరాల వయసులోనే విష్వవిభావాలు పుణికిపుచ్చుకున్న వ్యక్తి. మూడేళ్ళ వయసులోనే స్వాతంత్ర్యాన్ని కోరిన వ్యక్తి. వీరిలో ఈ విష్వవ బీజాలు నాటుకోవడానికి వీరి నాన్న చిన్నాన్నల ప్రభావం ఎంతో ఉంది. కానీ ఆ విష్వవ బీజాలకు నీళ్ళపోసి మహావృక్షం చేసినవి మాత్రం ఆయన చిన్నతనంలో చదివిన రఘ్యన్ విష్వవ కథలు, భానిసల బాధలు. భగత్సింగ్ చిన్నప్పటి నుండి చురుకైన అబ్బాయి. అభ్యదయ భావాలు కలిగిన వ్యక్తి.

ఈయన భారతదేశంలో మార్పిప్పి. ఈయన విద్యాభ్యాసం పూర్తికాగానే పెళ్లి అనే విషయం పక్కనపెట్టి భారత యువజన సంఘంలో చేరాడు. సభలో ఆయన మాట్లాడే మాటలు, ఆయన కళల్లో విష్వవ జ్యోలలు చూసి చాలామంది యువకులు ఆకర్షితులయ్యారు. అంతేకాకుండా ఈయన 1928లో కీర్తి కిసాన్ పార్టీ కార్యదర్శిగా వ్యవహరించారు. ఈ సంఘంలో ఉండి ఆయన అనేకానేక కార్యక్రమాలు చేశారు. భారతదేశంలో సైమన్ కమిషన్కు వ్యతిరేకంగా చేసిన ఉద్యమాల్లో పోలీసులు లాలా

లజపతిరాయ్నను లారీలతో కొట్టి చంపేశారు. ఈ విషయంలో కోపోదిక్కులైన భగత్సింగ్, రాజ్ గురు, సుబ్బేవ్ చేతులు కలిపారు. ఈ ఘటనకు కారణమైన పోలీస్ అధికారిని చంపడానికి బదులు పొరపాటు గుర్తింపు కారణంగా డి.ఎస్.పి.జెపి శాండర్స్‌ను సింగ్ కాల్చి చంపాడు. ఈ ఘటనలో పోలీసులకు చిక్కకుండా లాహోర్ పారిపోయాడు సింగ్. పోలీసులు గుర్తు పట్టకుండా ఉండేందుకు సిక్కు మతాచారాలకు వ్యతిరేకంగా గడ్డం గియించుకుని, వెంటుకలు కత్తిరించుకున్న గొప్ప దేశభక్తుడు భగత్సింగ్.

భారత విష్వవకారులను అణిచివేయడానికి బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం తీసుకొస్తున్న చట్టాలను అమలు చేయకుండా ఉండడానికి 8 ఏప్రిల్ 1989 అసెంబ్లీపై బాంబు వేశారు సింగ్. దీనితో ఈయనను ఈయన అనుచరులను అరెస్టు చేసి విచారించి ఉరిశిక్కలు నిర్ణయించారు. ఈ అగ్రపిడుగు స్వాతంత్ర్యము జ్యాలలోనే పుట్టాడు, స్వాతంత్ర్యధ్యము జ్యాలలోనే పెరిగాడు. స్వాతంత్ర్యధ్యము జ్యాలలోనే ముగిశాడు.

ఈ భగత్సింగ్ చనిపోతేనే 100 మంది భగత్సింగ్లు పుడతారని భగత్సింగ్ విశ్వసించారు. ఈయనను 23 మార్చి 1931న రాత్రి ఏడు గంటల కాలంలో ఉరి తీశారు. వీరితోపాటు వీరి అనుచరులను కూడా ఉరి తీసారు. ఆఖరి శ్వాసలో ఈయన నోటి నుండి వచ్చిన ఇంక్కిలాబ్ జిందాబాద్ అనే పదం ఎంతోమంది భగత్సింగ్లను పుట్టించి భారతదేశానికి స్వాతంత్ర్యం తెచ్చింది.

శాశ్వత యువకుడు భగత్సింగ్!

- అయిక కవిత, ముందడుగు సంస్థ, కోల్కతా

ఎక్కువ వయసులో వుండే భగత్ సింగ్ పొట్టోను మనం చూసే ఆవకాశం లేదు. ఎందుకంటే అతడు దేశం కోసం ఉరికంబం ఎక్కిందే 23 యైళ్ల చిన్న వయసులో! చిత్రపటం విషయంలోనే అతడు యువకుడు కాదు. ఆలోచనల కారణంగా కూడా యువకుడే! అతడిది మామాలు స్వాతంత్ర్యం కోరే జాతీయవాదం కాదు, హెచ్చుతగ్గులన్నవే లేని సోషలిస్టు రాజ్య సాధపనే అతడి అంతిమ లక్ష్యం. అంత చిన్న జీవితకాలంలోనే అతడి ఆలోచనల్లో అంత త్వరితంగా మార్పులు వచ్చాయి. తాతయ్య ప్రభావంలో ఒకప్పుడు గట్టి భక్తుడు. గాయత్రీ మంత్రం జపించేవాడు. కానీ చదివిన పుస్తకాల ప్రభావంతో గట్టి నాస్తికుడయ్యాడు. ‘నేనెందుకు నాస్తికుడినయ్యాను’ అన్న అతడి వ్యాసం కేవలం దేవుడిపై విమర్శే కాదు. అందులో సామాజిక అనమానతలను ప్రశ్నించే ఎన్నో అంశాలున్నాయి. దైఖావం ద్వారా పేదల్ని ఎలా అణగదొక్కి వుంచారో అందులో అతడు స్వప్తంగా చెబుతాడు. సాందర్భ హత్య కేసులో అరెస్టు జైలులో వున్నప్పుడు, అతడికి ఉరిశిక్క ఖాయమనీ, దేవుడ్ని ప్రార్థించుకోమనీ నచ్చజెప్పారు. కానీ అదే తనకు నిజమైన పరీక్షా సమయమనీ, ఏ మాత్రం దేవుడ్ని తలచుకోకుండా తన నాస్తికత్వాన్ని నెగ్గించుకున్నాడు. కాలేజీ తరువాత విషప పార్టీలో చేరినప్పుడు కమ్యూనిస్టు సాహిత్యం చదివే ఆవకాశం దొరికింది. మార్క్సిస్టులు లెనిన్, ట్రూట్సీస్ మొదలైనవారి రచనలు ఆతడ్ని ప్రభావితం చేశాయి. బకునిన్ ‘దేవుడూ - రాజ్యమూ’, నిరలంబస్వామి ‘కామన్ సెన్స్’ పుస్తకాలు అతడ్ని బాగా ఆకట్టుకున్నాయి. ఉరికి ముందు కూడా దేవుడ్ని నమ్మని వ్యక్తిని సిక్కు మతాన్ని సూచించే తలపాగాతో చూపడం ఆ తర్వాతికాలంలో జరిగిన మోసం అని కొందరు చెబుతారు. మనుషుల్ని హిందూ ముస్లింలుగా చూపే కాపాయ పార్టీ భగత్సింగ్ను తమవాడిగా చూపడం మరీ అన్యాయం. ఒకప్పుడు బ్రిటీషువారు అతడ్ని పెర్రిప్పన్నారు. కానీ తాను ప్రజావిష్వవకారుడినని నిరూపించుకున్నాడు. భగత్ సింగ్ తమవాడని చేపే పాలకులు నేడు ప్రశ్నించే యువకులను, కామెడీ చేసే సాండ్ ఆఫ్ కమెడియన్లను కూడా దేశదోషాలుగా ‘ఉపా’ చట్టం క్రింద అరెస్టులు చేస్తున్నారు. అన్ని రంగాలనూ ప్రైవేటు యజమానులకు కట్టబెడుతూ, యువకులను నిరుద్యోగుల్ని చేస్తున్న ఈ దుష్ట సమయంలో భగత్ సింగ్ ప్రైరణ మనకు చాలా అవసరం. మత రాజకీయాలను ప్రజా ఉద్యమాలతో ఓడించాలంటే భగత్ సింగ్ స్ఫూర్తితో యువకులంతా ముందుకు రావలసిందే!
